

Tháng 8, 2016

Tháng Tám Ngắm Hoa Thược Dược

THÁNG TÁM NGẮM HOA THUỘC DƯỢC

Suong Lam

Tháng Tám tàn hạ ở Portland có ngày nóng đến trên 90 độ. Thiên hạ thường đi vào các trung tâm mua sắm hay các chợ để trốn nắng vì những nơi ấy không khí mát lạnh hơn với máy lạnh chạy ào ào. Người đi trong các mall không cần thiết phải mua sắm gì cả mà chỉ đi “window shopping” hay đi vòng vòng tập thể dục là thấy khỏe re ngay còn hơn là ở nhà nóng hừng hực.

Quý vị bô lão của Hội Cao Niên Oregon thay vì đi trốn nắng tại các mall lại thích đi phơi nắng nơi vườn hoa thược dược ở Swan Island vì vừa được xem triển lãm hoa thược dược trong ngày lễ hội Swan Island Dahlia Festival hằng năm, vừa được ngắm hoa tươi khoe sắc trên cánh đồng hoa thược dược lớn nhất ở Portland, có thể là lớn nhất nước Mỹ, vừa nghe nhạc sống miễn

phí, vừa ngắm thiên hạ đi tới đi lui cũng thấy vui mắt rồi.

Vợ chồng người viết cũng thích đi xem hoa ngắm cảnh nên đã tháp tùng xe với cô Mary Nguyễn, thủ quỹ của Hội Cao Niên đi xem hoa cho tiện việc sổ sách và cũng vì người viết không muốn phu quân phải lái xe đường dài trong cái tuổi “không còn trẻ nữa” để người viết có được “peace of mind” một tí tị trong khi chàng cũng bắt đầu yếu tay lái rồi. Người viết thật tình “có sao nói vậy người ơi”, không vì “tự ái hảo” mà chàng phải khoe tài lái xe làm chi cho mệt. Smile!

Vườn hoa Swan Island Dahlias (hoa thược dược) là một cơ sở thương mại chuyên trồng hoa thược dược có chiều dài lịch sử hơn 89 năm, vừa trồng hoa, vừa bán lẻ, vừa bán sỉ củ hoa theo sự đặt hàng của khách yêu hoa trên thế giới.

Hiện giờ, trang trại trồng hoa này ở Canby, Oregon đã trồng được 360 loại hoa thược dược khác nhau trên 40 mẫu tây đất. Hằng năm, cơ sở này tổ chức một ngày lễ hội hoa thược dược Swan Island Dahlia Festival lớn nhất ở nước Mỹ với sự triển lãm của 400 cách trưng bày hoa thược dược trong sáu ngày lễ hội. Đẹp lắm!

Năm nay lễ hội hoa thược dược được tổ chức vào các ngày 27, 28, 29 tháng 8 năm 2016 và ngày 3, 4, 5 tháng 9 năm 2016 từ 10 AM- 6:00 PM

Sau đây là các chi tiết địa điểm trồng hoa thược dược và lễ hội Swan Island Dahlia Festival ở Canby, Oregon

Swan Island Dahlias
995 NW 22nd Ave
Canby, OR 97013
PO Box 700
Canby, OR 97013
Phone: (800) 410-6540
Phone: (503) 266-7711
Fax: (503) 266-8768
Email: info@dahlias.com
Mon-Fri 9AM - 4:30PM
June & July by Appt.

Muốn biết thêm chi tiết xin vào website www.dahlias.com

Mời bạn vào xem hình ảnh đẹp về hoa thược dược ở Canby do cô Mary Nguyễn chụp trong ngày các hội viên Hội Cao Niên Oregon thăm viếng Swan Island Dahlias Festival vào ngày thứ bảy, 27 tháng 8 năm 2016 qua link đính kèm:

<https://photos.google.com/share/AF1QipOiHH4Cl0yUX8UU1ccBDXJ6iK8h-PQhAvS0WHAYqb4ZZ6OLmwp5vmGLzq888UW6xw?key=cjRXY2JyNGxhT05RNDdONV3Qzhmd1dQbjhHVS1R>

Cám ơn Cô Mary Nguyễn đã đem niềm vui thanh nhã đến cho các hội viên Hội Cao Niên Oregon và các người yêu hoa khác qua tài chụp hình của cô. Smile!

Có đến nơi đây rồi bạn sẽ thấy:
“Thiên đường không ở đâu xa
Ở ngay thế giới ta bà này đây
Ở trong hoa lá cỏ cây
Trong mưa, trong nắng, trong mây ngang trời
Trong tâm những kẻ yêu đời
Trong tình thân ái, trong lời yêu thương”
(Thiên Đường Ở Nơi Đâu- Thơ Sương Lam)

Thiên hạ từ khắp nơi đổ về ngắm hoa thược dược đủ loại, đủ màu sắc trưng bày trong phòng triển lãm, vừa ngắm hoa tươi trồng trên 40 mẫu bát ngát hương hoa, vừa được tung tăng tự do chụp hình với hoa xinh cảnh đẹp, vừa được nghe nhạc sống miễn phí, vừa được đậu xe miễn phí, vừa được hướng dẫn cách trồng hoa và đặt hàng mua củ hoa về trồng trong vườn, nếu thích, vừa được mua hoa tươi về trang hoàng nhà cửa cho thêm đẹp thêm xinh v..v...thì còn gì cho bằng trong cuộc sống an bình nơi xứ Mỹ. Smile!

Hạnh phúc là đây, thiên đường là đây trong phút giây hiện tại này, đâu cần phải tìm ở một nơi xa xôi nào đó, hay trong kiếp sống tương lai xa vời, phải không bạn?

Người viết vừa tìm được một tài liệu rất có giá trị về hoa thược dược do nhóm Huệ Diệp Chi gồm những người yêu hoa lá cỏ cây khắp nơi trên thế giới thực hiện. Xin được cảm ơn anh Lương Nguyễn, anh Đặng Thế Kiệt và quý anh chị trong nhóm Huệ Diệp Chi đã ra công nghiên cứu, trình bày và xin phép quý vị cho phép người viết được giới thiệu tài liệu hay đẹp này đến những người yêu hoa nhé.

NHẤT CHI THƯỢC DƯỢC
thượng tinh thần

一枝芍藥上精神,

斜倚雕欄比太真。
料得也能傾國笑，
有紅点处是櫻唇。

Hồng Thược

Dược 紅芍藥 *Khổng*

Thượng Nhâm 孔尚

任

nhất chi thược dược
thượng tinh thần,
tà ý điêu lan bỉ thái
chân. liêu đặc dã
năng khuynh quốc
tiểu, hữu hồng điềm
xứ thị anh thân.

藥徑深紅蘚，山窗
滿翠微。

羨君花下醉，蝴蝶
夢中飛。

Đề Thôi Dật 題崔逸

人山亭- Tiễn

Khởi 錢起 *Dược*

kính thâm hồng

tiễn, Sơn song mãn

thúy vi Tiễn quân

hoa hạ túy, Hồ điệp

mộng trung phi

*(dịch nghĩa: Hoa
thược dược phủ
hồng lối đi Hơi mây
biếc che cửa sổ trên
núi Mờ anh cứ say
ngủ dưới hoa Để
thấy bướm bay
trong mộng)*

Tên Việt: **thược
dược**

Tên Hoa: 芍藥
(thược dược)

Tên Anh:

herbaceous peony

Tên Pháp: **pivoine**

japonaise

Tên khoa

học: *Paeonia*

lactiflora Pall. [*P.*

albiflora]

Họ: **Ranunculaceae**

* thực dược (ta)大

麗花(đại lệ

hoa)*Dahlia*

*pinnata*Cav.

(Asteraceae)

芍 thực [di4, que4, shao2, shuo4, xiao4] 9(6/3), 828D bộ thảo (艸) 1. Thực dược 芍藥 cây thực dược, hoa đẹp, củ làm thuốc. Thứ trắng gọi là *bạch thực* 白芍, thứ đỏ gọi là *xích thực* 赤芍. **藥 dược [sc 药][yao4] 21(6/15), 85E5 bộ thảo (艸) 1.** Thuốc, các thứ dùng để làm thuốc đều gọi là *dược*. Bị thuốc độc mà chết gọi là *dược tử* 藥死. 2. Phàm thứ gì tán nhỏ như phấn cũng gọi là *dược*. Như *tạc dược* 炸藥 thuốc nổ. 3. Chữa. Như *bất khả cứu dược* 不可救藥 không thể cứu chữa được. Lờn nó ngay thẳng gọi là *dược thạch* 藥石 ý nói lời can bảo trung trực cứu lại điều lầm lỗi như thuốc chữa bệnh vậy. 4. Bờ giậu. Dùng lan can vây xung quanh vườn gọi là *dược lan* 藥欄. 5. *Thực dược* 芍藥 hoa thực dược. Xem chữ *thực* 芍. 6. *Dược Xoa* 藥叉. Xem chữ *xoa* 叉. [[Tur Điển Thiệu Chử Online & CEDICT](http://www.turdiendienthuonline.com/)]

(Nguồn: Trích Bách Thảo Trong Thi Ca- Nhóm Huệ Diệp Chi

<http://viet.gutenberg.free.fr/huediepchi/plantIndex.html>)

Một tài liệu khác về nguồn gốc và ý nghĩa hoa thực dược cũng được người viết sưu tầm đem về đây chia sẻ với bạn bè đọc cho vui nhé.

1-Nguồn gốc

Thực dược có nguồn gốc từ Mexico, được mang vào Tây Ban Nha năm 1789 và đã trang điểm cho vườn hoa của Hoàng gia trong suốt 9 năm, sau đó Tây Ban Nha mới cho phép nó được du nhập vào các nước khác ở Châu Âu. Chính ở các nước này, thực dược đã khiến cho bao du khách người Anh kinh ngạc vì sự dồi dào về chủng loại và độ lớn của nó. Hoa Thực dược được đặt tên theo tên của Andrew Dahl, một nhà thực vật học người Thụy Điển. Ông đã trao tặng những hoa này cho Lady Holland năm 1804 và Lady Holland cũng chính là người đã gieo trồng thành công loại hoa này tại Anh Quốc.

Có lẽ vì hoa thực dược không có hương và nữa, những tán lá tuy có màu xanh đẹp nhưng hơi thô ráp và nhất là vì sắc hoa quá phô trương mà nó ít được các nhà thơ ca tụng.

2-Ý nghĩa:

Hoa Thực Dược: sự tươi thắm và tình yêu.

Hoa thực dược Màu trắng: Tôi bắt đầu yêu bạn rồi đó

Màu hồng: Tôi nguyện yêu bạn mãi mãi

Màu vàng: Tôi yêu bạn với lòng sung sướng của tôi

Màu hồng: Tôi rất sung sướng vì tình cảm mà bạn đã dành cho tôi

Màu đỏ: Tình yêu của bạn là hạnh phúc của tôi

Màu vàng: Lòng tôi tràn đầy sung sướng

(Nguồn:sưu tầm trên internet)

Bạn thích tặng người yêu của bạn hoa thực dược màu gì thì cũng vui thôi vì bạn đã nói lên được tâm tình của bạn rồi. Chúc mừng! Chúc mừng! Smile!

Mời bạn cùng thưởng thức nét đẹp của hoa thực được trong ngày lễ hội Swan Island Dahlia Festival năm 2016 qua youtube dưới đây:

Swan

Island

Dahlia

Festival

2016

Swan Island

Hoa Thực Được Tháng Tám Portland 2016

https://youtu.be/_0yZbD8YIs4

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi- MCTN 337-ORTB 745-83116)

Thơ Haiku

**1- At the ancient pond
A frog jumped
With a splash
Bashō**

*Ao xưa cóc PHÓC nhảy vào
BỒM vang nước TOẾ lao xao mặt hồ (KMH)*

*Chiếc ao cũ, cóc nhảy ùm,
Nước văng tung tóe, sóng đùn mặt ao (PThúy).*

*Ao xưa cóc nhảy tồm vào
Nước tung toé bắn ngàn sao sáng ngời. (Sao Khuê)*

*Tại ao xưa cóc phóng ào
Nước văng tung toé, ao nào lặng yên (Đỗ Dung)*

*Hồ xưa lung linh im bóng
Bồm, chàng cóc nhảy tóe dòng tịch liêu. (Bảo Như)*

*Ao tù xưa thật là xưa
Cóc ta nhảy xuống nước đưa thành vòng. (Hồng Thủy-TV)*

*Nơi ao cổ, ếch nhảy ùm
khua làn nước lặng, phá dòng thời gian. (Ái Hoa)*

**2- A fallen flower
Flew back to its perch
A butterfly
Moritake**

THÁNG CHÍN CỦA TÔI

Ngày tôi cất tiếng khóc chào đời,
Hương thời gian tháng chín quanh tôi,
Mỗi một tháng là một cung mệnh,
Là một vì sao không đổi ngôi.

Tháng chín của một thời trẻ thơ,
Tôi đợi mong mùa tết trung thu,
Tháng chín tây tháng tám âm lịch,
Có lòng đèn xanh tôi ước mơ.

Tháng chín của tuổi vừa lớn lên,
Gió từ mùa hạ gió thu sang,
Chỉ vì cơn gió chuyển mùa ấy,
Bỗng dung tôi nỗi buồn không tên.

Tháng chín bao la khắp đất trời,
Mặc cho thế giới những buồn vui,
Tôi vẫn là của riêng tháng chín,
Một tình yêu chỉ có hai người.

Quà tháng chín làm tôi ngỡ ngơ,
Là chút nắng gió bay vào thơ,
Chiếc chuông gió nhẹ rung trong gió,
Hồn tôi rung theo từ bao giờ.

Quà tháng chín là chút gió mưa,
Có khi làm tôi buồn lê thê,
Tôi đi ngoài phố, mưa qua phố,
Đường ướt làm tôi lạnh lối về.

Quà tháng chín trong vườn thơm tho,
Bụi cúc đơm chồi lá xum xuê,
Hoa hồng thêm nụ, hoa đua nở,
Tặng cho đời nhan sắc mỗi mùa.

Cành trơ hoa rụng ... trơ cành
Hồn hoa xác nhẹ hóa thành bướm bay. (KMH)

Đóa hoa vừa rụng, lia cành
Có con bướm nhỏ bay quanh lên cây. (PThúy)

Hoa tàn về cõi hóa thân,
Một con bướm nhỏ tần ngần rồi bay. (Sao Khuê)

Hoa tàn cánh mỏng nhẹ rơi
Chập chồn hóa bướm lạc chơi trên cành. (Đỗ Dung)

Mỏng manh một kiếp hoa rơi
Còn vương cánh bướm chưa rời cành xưa. (Bảo Như)

Cánh hoa bay nhẹ rời cành
Hóa thành bướm nhỏ mỏng manh lượn vòng (Hồng Thủy-TV)

Hoa xưa rơi, bướm hữu tình
Không quên chốn cũ, trở về bên hoa. (Ái Hoa)

3-Walking along My shadow beside me Watching the moon Sodō

Tôi đi dạo, bóng cặp kè
Ánh trăng theo dõi...chỉ e bóng dè (KMH)

Tôi đi dạo có bóng theo,
Dưới trăng vằng vặc, bóng đeo bên mình. (PThúy)

Đêm khuya dạo ngắm chị Hằng
Cùng đi có bóng bên mình ngắm trăng. (Sao Khuê)

Thong dong mình ta với bóng
Ngước lên trời cao cùng ngắm chị Hằng. (Đỗ Dung)

Tôi đi bên bóng thân thương
Ngước nhìn trăng cũng chung đường chúng tôi. (Bảo Như)

Tôi đi với bóng kè bên
Ngắm trăng tỏa sáng êm đềm trên cao. (Hồng Thủy-TV)

Trăng đơn lơ lững giữa trời
Ngắm trăng có bóng giữa đời theo ta. (Ái Hoa)

Tháng chín và tôi là tình nhân,
Duyên kiếp với nhau từ trăm năm,
Hai tâm hồn tri kỷ gặp gỡ,
Tháng chín xa tháng chín lại gần.

Tháng chín của tôi trở về đây,
Không trễ hẹn nhau tình vẫn đây,
Tôi sẽ trẻ hoài như tháng chín,
Một tình yêu mới lại đắm say.

Nguyễn Thị Thanh Dương.
(August, 13, 2016)

BOTOX HAY BÒ TÓT?

(Chuyện có thật của một bà VC nằm vùng ở Gò Vấp)

*

“Nhăn đầu chích đó lo gì!”
Bà khoe như thể com-bì-không-da
 (“Bì” toàn chất nhựa không hà)
Cái gì cũng giả! Người ta quen dần!

Cứng đờ khuôn mặt “nữ thần”
Bà cười hết kiếp đầu cần khóc vay
Tiêm Botox giả, chân mày
Rồi thành Bò Tót cả ngày chạy theo
Trung tâm Đỗ Hán rẻ bèo
Khó khăn nuốt, thờ. Bèo nhèo thuốc... lan

Bây giờ lắm “sắc”, nhiều “nhan”
Thật... là “nhan sắc” Hán ban: giả đều!
Tiêm môi, môi bị quở: -Vêu!
Chích hai bên má: sưng vều, ba la
Bị la mà cứ cười a?
Khóc không được nữa, mặt ra... khuôn rồi!

Ngày xưa Thị Nở đẹp đôi
Được chồng thương thật, giữ ngôi nể vì
Ham chi sắc đẹp Tây Thi?
Thi... Tây thành... Hán Cộng thì chồng chê!
Ý Nga *29.8.2016

CŨNG PHẢI NHƯỜNG TRỜI

Đồng xu hai mặt đúng không?
Những tờ bạc giấy kỳ công khác gì?
Người thương lắm, ghét bỏ chi
Vậ mà lắm chuyện lý kỳ thế gian.

“Thượng đế điên tích thủy, hạ khan”*

BONG BÓNG NÀO KHÔNG NỔ?

Một thời họ nổi... lênh bênh
Phô trương mang vác công kênh, nông nghênh
Chi tiền đệ tử công kênh
Hộp đỉnh, tụ chợ... mặt vênh như thần.

Nhưng mau mờ nhạt dần dần
Đi vào quên lãng? Từ trần rồi chẳng?
Sinh ra bong bóng đã rỗng
Mấy xu, rằm rộ mây giăng màu mè

Phù du vài phút to, khoe
Càng cao càng nhỏ, nhạt nhòa thế gian.
Ý Nga *29.8.2016

Mặt Trời Đen

(Kính Tặng GS HVC.

Nơi Quê hương thứ hai ngày tựu trường gần kề, nhưng
tiếng buồn vẫn chưa xóa nhòa trong ký ức của tôi)

Hơn bốn mươi năm xưa,
Học trò quen, nhìn nhau vui vẻ
Cấp sách đến trường bên cô giáo trẻ,
Chuyện trò hàn huyên, ngập ngừng cuối sân.

Cô giáo đứng trước bảng đen,
Ghi ngày, tháng, năm... với viên phấn trắng
Hàng hoa bụi đỏ thêm tô sắc thắm,
Chim trên cành ca hát líu lo vui.
Lời giảng bài, học trò hỏi không thôi,
Tay đưa thẳng lên xin cô: "Em nói trước..."
Vui biết mấy cô, trò cười vui nhộn,
Nhưng tiếng thìn "đã cướp mất tuổi thơ..."

Cô giáo tay quơ...
Tìm trẻ thơ nằm rạp xuống
Đứa hốt hoảng hét la rồi luống cuống...
Cô giáo tìm hơi thở ở chung quanh...
Rồi tiếng nổ kéo nhau đến rất nhanh,
Rất nhiều và ầm ập...
Mặt trời đâu? Mà sao đen như mực?
Trưa ban ngày sao nắng chẳng vàng hanh?
Tường vỡ toang ủa lửa cháy xung quanh
Mái ngói che mưa vỡ nát tan tành
Rơi ụp xuống như thiên đàng vụn vỡ...
Mặt trời đen từ hôm đó
Ừ dập vùi cả giấc mộng thiên thu.

Trên danh nước, dưới khô oan là thường!
Người ngay chia sẻ, nhịn nhường
Kẻ tham tìm cách gạt lường nhiều thêm
Vết vơ mả miết ngày đêm
Gom về ác hiểm rồi rem... để rồi
Nhận ra phù phiếm cả thôi
Tuổi xuân không hưởng đã trôi theo mồi.

Tiền gom đếm tãi, đếm hồi
Giấy, xu để lại, người chui vô hòm.
Ý Nga *29.8.2016

*"Thượng điền tích thủy, hạ điền khan": Ruộng trên
trữ nước, ruộng dưới khô khan

Cung Đàn Lỗi Nhịp

Nghiêng mình trên nhánh Ngọc Lan
Nửa vầng trăng đợi giấc hoàng điệp rơi
Bướm khuya hôn mộng buông lơ
Quỳnh hoa hé nhụy cánh mời gọi hương
Đàn tình lỗi nhịp cung thương
Phím chùng âm điệu nhẹ vương nét buồn
Tà huy che lối sầu tuôn
Nhện giăng sợi mỏng tơ buông hững hờ
Tiếng lòng trôi lạc tâm mơ
Bên sông ai đợi ngán ngơ bóng chiều
Làm sao trút cạn nụ yêu
Vào chung rượu ngọt cô liêu ưu phiền
Bao năm chôn giấu tình riêng
Trái tim mòn mỏi chùng liên khúc trầm
Gợi người mộng mị cát lầm
Dấu ân tình cũ giọt thắm xót xa.
Đỗ Thị Minh Giang

Tâm Đâu

Tìm hoài sao chẳng thấy Tâm
Có khi nào nó âm thầm bỏ đi!!!
"Ứng vô sở trụ" vô vi
Tâm kia bị núi Tu Di đè rồi.

NGUYỆT TRẦM

Mười năm tự thực hành thiền
Kiết già sáng-tối thổi phiền não buông
Nửa khuya trăng cuộn màn sương
Trong phòng bông tỏa mùi hương nguyệt trầm
Nghe như ai khẽ thì thầm
Từ nay dứt bật cái Tâm chính/tà
Bản lai diện mục hiện ra.

Xe cứu thương, còi inh ỏi, khói mù
Người cứu người, tôi chết lặng trong âm u
Tà áo rách, mặt mày in dấu chết...
Có em thơ nằm im trong tiếng nấc,
Vời tay lên sợ tiếng nổ lại vang...
Ánh mắt em hòa tan
Cùng tôi trong lời nguyện cầu nhỏ nhỏ...

Một buổi sáng kinh hoàng
Lệ tràn quanh mắt đỏ
Tóc em xanh mà nhuộm màu tang tóc
Nụ cười hiền đã đánh mất trên môi
Tôi thôi khóc mà ánh mắt xa xôi
Rồi chạy loạn cùng đám người thất thểu...

Hơn bốn mươi năm quê hương tôi còn quấy nhiễu
Không có mái trường trẻ đến lớp vui vầy
Thương em thơ không tấm áo che tấm thân gầy
Không giày dép để dạn dày sỏi, đá...
Em tôi xưa bây giờ chắc đã
Thành người rồi có kế nghiệp của tôi?
Hay cũng đã bon chen trong xã hội
Đầy tam vô... của kẻ chiếm nước mình?

Hôm nay mặt trời lên,
Hương về cuối xa miền sỏi đá...
Quê hương tôi 4000 năm tắt tả,
Của Cha, Ông đã bồi đắp cho Con
Nay không còn dưới ánh mặt trời đen
Người, Biển, Cá... chết giữa sóng đen lặn ngụp...
Mặt Trời Đen hấp hối
Cây, rừng phá tan hoang
Như trong tôi đã mất đi tất cả,
Vì Mặt Trời Đen còn lã chã âm buồn!
VIỆT NAM, VIỆT NAM.
Linh Đắc

MỘNG DU

Nhìn người sao thấy được Tâm!!!
Sương mù mây ám trắng nằm ở đâu???
Bi thương tiếng quạ gieo sầu
Giật mình tỉnh giấc bạc đầu mộng du.

TRÀNG HẠT

Sáng ngời tấm nắng vàng lên
Tùng viên Phật ngọc lặn bên góc bàn
Tay nâng sợi chỉ lướt ngang
Một trăm linh tám thành tràng hạt xinh
Gieo duyên theo mỗi lời kinh
A Di Đà Phật, tâm bình thân an.

Kiều Mộng Hà

HOÀI TƯỢNG

Một chiều ta gặp gỡ,
Nơi phố xá xuân qua.
Nụ cười tươi ánh mắt,
Bao niềm vui chan hoà.

Lần sau anh hẹn gặp,
Một buổi anh đến thăm
Biết bao là xao động,
Rồi vương vấn trong lòng.

Phải chi cho ta gặp,
Những lúc em đơn côi.
Bây giờ trong vườn kín,
Hoa đã có chủ rồi.

Thôi một lần thôi nhé,
Đừng gặp nữa nhé anh!
Tình có, dù mong manh,
Để ngày sau hoài tưởng.

Ái Hoa

Người Biết Thương Người- Medical Teams International

Phu quân của người viết và người viết là “những người không còn trẻ nữa” và đã vui thú điền viên nên thường đi sinh hoạt với những người bạn cùng một lứa tuổi với mình cho vui với đời một tí. Smile!

Chúng tôi thường đi sinh hoạt với các “lão trượng” và “lão bà bà” của hai nhóm Hội Cao Niên dưới đây:

1- Hội Người Việt Cao Niên Oregon sinh hoạt ở Trung Tâm Hollywood Seniors Center

(1820 NE 40th Ave, Portland, OR 97212). Hội Người Việt Cao Niên Oregon sinh hoạt mỗi tháng vào các ngày thứ bảy tuần lễ thứ 2 và thứ 4 mỗi tháng từ 10 giờ sáng đến 12 giờ trưa. Mục tiêu hoạt động của HCNOR là để kết nối thân tình, tương thân tương trợ, chia sẻ kiến thức về phương diện sức khỏe, dinh dưỡng, đời sống gia đình, văn chương nghệ thuật, kỹ thuật khoa học,

kinh nghiệm sống giữa những người cao niên.

Hội Người Việt Cao Niên Oregon cũng đã tham gia và đóng góp tích cực trong các hội Tết tại Portland, tham gia phụ giúp làm xe hoa để diễu hành trong Ngày Hội Rose Festival tháng Sáu hằng năm, tham gia Hội Tết Trung Thu dành cho thiếu nhi do Cộng Đồng Việt Nam Oregon tổ chức. HCNOR tổ chức sinh nhật hằng tháng cho các hội viên, tổ chức du ngoạn ngoài trời khi thời tiết tốt, tổ chức triển lãm hoa đào vào dịp Tết v.v. Tuy nhiên, hình như bây giờ đa số hội viên đều đã thuộc vào “tuổi hoàng hạc” nên sức khỏe không còn sung mãn như trước đây, cho nên trong các buổi họp HCN gần đây, hội viên đến họp ngày một thưa dần. Cô Mary Nguyễn, thủ quỹ của Hội cố gắng đưa ra nhiều sáng kiến để phục hồi phong độ sinh hoạt trở lại. Hy vọng vẫn cứ vươn lên nhé! Smile!

Muốn biết thêm chi tiết về HNVCNOR, xin liên lạc với cô Mary Nguyễn, thủ quỹ Hội qua số phone 503-975-4798. Cô Mary Nguyễn là một nhiếp ảnh gia xuất sắc, có tinh thần hợp tác và tinh thần trách nhiệm cao độ với các sinh hoạt cộng đồng. Xin cảm ơn tinh thần phục vụ xã hội của cô Mary Nguyễn.

<https://plus.google.com/u/0/photos/102020630463027620477/album/6114143930257559873/6114144294937529458>

2- Nhóm Sinh Hoạt Người Việt tại Trung Tâm Y Tế và Sức Khỏe Châu Á (Asian Health & Service Center)

Tại địa điểm 3430 SE Powell Blvd, Portland, Oregon 97202 vào mỗi buổi sáng Thứ Năm từ 9:30 đến 12:00 sáng với những sinh hoạt bao gồm:

- Gặp gỡ và trò chuyện với những người trong cộng đồng Việt Nam
- Tập thể dục từ 9:30 đến 10:15AM
- Học hỏi và thảo luận về các chủ đề sức khỏe và văn hóa.
- Xem phim và kịch Việt Nam
- Được hướng dẫn giúp đỡ miễn phí về các dịch vụ an sinh xã hội,

bảo hiểm sức khỏe dành cho những người có lợi tức thấp.

- Từ 11:30 AM đến 12:00 PM có bữa ăn trưa dinh dưỡng miễn phí dành quý vị cao niên.

Quý vị cao niên người Việt có thể đến sinh hoạt thêm với “Nhóm Sinh Hoạt Phụ Nữ” vào ngày Thứ Tư để học hỏi thêm về các chương trình đặc biệt dành cho phụ nữ và các học viên có bệnh mãn tính và cũng được ăn trưa miễn phí.

Quý vị cao niên trên 60 tuổi cũng có thể đến ăn trưa miễn phí vào ngày thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu từ 11:00 AM đến 12:00 PM tại địa điểm này.

Nhóm sinh hoạt này có các nhân viên (Cô Cang, cô Melissa Tuyết Nhi) giúp đỡ miễn phí cho các hội viên có lợi tức thấp về các dịch vụ an sinh xã hội nên càng ngày càng có nhiều hội viên đến tham gia. Nhóm cũng đã tổ chức các buổi du ngoạn ngoài trời ở Blue Lake và gần đây nhất đi thăm phòng triển lãm của Medical Teams International ở Tigard để được thấy và được trải nghiệm về đời sống thực tế của các nạn nhân nghèo khổ cần được sự giúp đỡ sau các trận động đất, bão lụt, cuồng phong và chiến tranh xảy ra trên thế giới.

Nhóm Sinh hoạt Người Việt viếng Rel Life Exhibit

Có đến nơi đây bạn sẽ được thấy những mô hình như thật của ngọn sóng thần cao 25 feet càn quét tất cả những gì nó đi qua, bãi rác dơ dáy, bần thiu nơi người dân nghèo Phi Luật Tân đang sống, những chiếc lều tranh nhỏ xíu là nơi trú ẩn của 6 người dân tị nạn chiến tranh, hình ảnh nhà cửa đổ nát sau một cuộc động đất, cuộc sống đói khổ, bệnh tật của những người dân nghèo khổ thất học ở Phi Châu, v.v.

Một nỗi buồn đi theo từng bước chân của bạn khi bạn chuyển từ phòng này sang phòng khác trong khu vực

triển lãm. Người hướng dẫn cũng là một thiện nguyện viên của tổ chức này cho biết cơ quan Medical Teams này được thành lập từ năm 1979 khi ông Ron Post là một thương gia ở Oregon, một người không biết một chút gì về y khoa, nhưng khi xem thấy trên Tivi hình ảnh một bà mẹ ẵm trên tay xác một đứa con bị chết đói sau thảm trạng Khmer Đỏ Cambodia, ông tự hỏi nếu những đứa trẻ nạn nhân đáng thương kia là con cái của mình thì sẽ ra sao? Từ suy nghĩ đó khởi dậy tình yêu thương nhân loại, ông nghĩ phải làm một cái gì đó để cứu giúp những nạn nhân đáng thương

kia. Ông đã tức tốc đứng ra tổ chức 20 nhân viên y khoa tình nguyện sang giúp đỡ những người dân tị nạn Cambodia sau chiến cuộc Khmer Đỏ giết hại đồng bào vô tội. Những năm kế tiếp, tổ chức Medical Teams càng ngày càng phát triển mạnh nhờ được sự giúp đỡ tài chánh và sự tham gia của các thiện nguyện viên trong mọi lãnh vực, để giúp đỡ các bệnh nhân sóng thần ở Nhật, nạn nhân chiến tranh ở Syria, Sudan, nạn nhân bị động đất ở Phi Luật Tân, Tibet v.v.

Xin mời vào xem lịch sử và sinh hoạt của tổ chức Medical Teams qua link dưới đây:

<http://www.medicalteams.org/about-us/history>

Nước Việt Nam chúng ta cũng có những người dân sống khổ sở vì nghèo đói, trẻ em bị thất học, đời sống con người bị đe dọa vì sự độc hại của môi trường sống, của thức ăn bị nhiễm độc, v.v. rất cần sự giúp đỡ của mọi người chúng ta. Tuy nhiên, trước nhất đó là trách nhiệm của chính quyền hiện tại phải tự giải quyết vì nước Việt Nam hiện giờ đã được độc lập tự do chứ không còn có chiến tranh như ngày trước nữa. Medical Teams không chú trọng đến việc giúp đỡ Việt Nam bằng các nạn nhân nghèo đói khác cần được ưu tiên giúp đỡ hơn ở Phi Châu, các nạn nhân chiến tranh ở Syria, Haiti, các bệnh nhân của virus Zika v.v.

Tình thương không phân biệt chủng tộc, màu da, lãnh thổ. Nếu có thể giúp đỡ và tiếp tay với Medical Teams để họ có thể có thêm phương tiện và nhân sự giúp đỡ các nạn nhân cần được giúp đỡ thì bạn cũng nên làm, bạn nhỉ?

Người viết trong phạm vi khả năng nhỏ hẹp của mình, chỉ biết làm thiện nguyện viên giới thiệu sinh hoạt của Medical Teams qua bài viết hôm nay và qua youtube dưới đây với hy vọng, nếu có thêm một người biết sinh hoạt tốt đẹp đầy tình thương của Medical Teams mà góp thêm một bàn tay xây dựng tình thương này thì tốt quá! Một món quà nho nhỏ gửi đến nạn nhân ở một nơi xa xôi nào đó sẽ là niềm vui trong ngày của một con người sống trong chốn nhân gian đau khổ này. Bạn đồng ý chứ?

Xin các thành viên trong ban chấp hành CDVNOR, các bạn bè không phân biệt tuổi tác, học lực, các thương gia, chủ tiệm các chợ, các cơ sở thương mại, chùa chiền, nhà thờ, tịnh xá, thánh đường ở Portland, Oregon và ở các nơi trên thế giới, hãy mở rộng con tim và tấm lòng giúp đỡ những kẻ đáng thương trên thế giới này nhé. Lành thay! Thiện thay!

Xin liên lạc với Medical Teams qua các link và địa chỉ dưới đây:

Medical Teams International Headquarters

<http://www.medicalteams.org>

Medical Teams International

P.O. Box 10

Portland, OR 97207

Street Address

Medical Teams International

14150 SW Milton Court

Tigard, OR 97224

Local phone: 503.624.1000

Toll free phone: 800.959.4325

Fax: 503.624.1001 Email: info@medicalteams.org

Office Hours: 8-5pm PST M-F

Nếu có thời giờ rảnh và muốn xem phòng triển lãm các hiện thực trong đời sống của các nạn nhân đang cần sự giúp đỡ của Medical Teams xin click vào link dưới đây:

<http://www.medicalteams.org/home/real-life-exhibit/real-life-tigard-exhibit>

Bạn có thể hỗ trợ hoặc giúp đỡ Medical Team qua 3 phương thức dưới đây: ủng hộ tài chánh, làm thiện nguyện viên, và cầu nguyện.

<http://www.medicalteams.org/take-action/donate>

<http://www.medicalteams.org/take-action/volunteer>

<http://www.medicalteams.org/take-action/pray>

Xin mời quý bạn đọc câu chuyện dưới đây để thấy rằng việc cứu giúp các nạn nhân khốn khổ vì thiên tai bão lụt, đói khổ, bệnh dịch ngay trong những lúc cần thiết nhất phải được xem là việc làm thực tế và có giá trị hơn là ước nguyện ẩn tống kinh điển.

Ẩn tống kinh điển

Tetsugen [Triệt Thông Đạo Tuyên, Tetsugen Doko (J), 1630-1682, Lâm Tế tông Nhật - LND], một kẻ mộ Thiên ở Nhật, quyết định ẩn tống kinh Phật, lúc bấy giờ chỉ bằng Hán ngữ. Bản in tạng kinh phải được khắc bằng bản gỗ đến sáu ngàn tấm, một công tác to lớn vô lường.

Đem tình em thả vào thơ
Thêm trăng, gió, nước soi mơ mộng nè!
Vận, vận mặc sức vuốt ve
Cho anh say ngất tởm men tình.

Khoe trời mọc đẹp bình minh
Chen trong sắc tím lục bình dễ thương.
Khoe màu mạ điểm xanh đường,
Âm thanh bày trẻ, cửu chương thuộc lâu.

Bướm bay óng ả tươi màu,
Chuồn chuồn cánh mỏng vờn nhau khắp đình
Như trêu bày vịt trắng tinh
Đang cười em nhớ đến Minh-của-em.
Á Nghi **25.8.2016

KỶ DỆU

Đôi môi mộng em tươi cười tinh nghịch
Nhiều điều, chưa bày tỏ mà uy nghi
Em kiêu sa, huyền bí, ẩn chứa gì?
Mà tỏa sáng trong hương thơm diu diu?

Tà áo trắng mang kiêu kỳ yếu điệu
Anh đắm chiều, nguyệt nguyệt chẳng ra lời
Ôi tiểu thư xinh đẹp nhất trần đời
Sao lộng lẫy mà thương yêu triu mến!
Á Nghi *25.8.2016

ĐÙA BÓNG

Bóng mình quỵên lẫn vào nhau
Anh khen rất đẹp, nghiêng chao đôi hình
Ông Bà mà thấy đôi mình
Đêm trăng đùa bóng, bất bình cho xem!
Anh chê: *-Quan niệm cũ mềm
Nhìn mình tình tứ ai thềm mắng la*

Đan tay triu mến thiết tha
Anh khe khẽ hát lời ca ngọt ngào.
Hôn nhau, tròn méo ra sao?
Mắt em nhắm kín, trăng cao sáng bùng
Nóng vồn vã, gió dừng dung
Trái tim loạn nhịp quá chừng bóng oi!

Rủ nhau ghét cợt, chê cười
Côn trùng hòa tấu gheo chơi ồn ào

Ôn tồn giọng nói thân quen
Hiền hòa ánh mắt to, đen, ngọt ngào
Trái tim chẳng biết thế nào?
Lạnh lùng, ấm áp, lăm đào, thủy chung?

Mỗi ngày Ai cứ ung dung
Theo hoài, năn nỉ: *-Đi cùng cho... vui!*

Đường gần gũi, quả... vui rồi
Đường xa, tắt tả ngược xuôi: vui, buồn?
Cây cây, xuống biển, lên non,
Nghèo nàn, khốn khổ... có còn ngọt chia?
Hay là sẽ sớm đoạn lia?
Dây dưa đại đột, Ai Kia phụ tình?
Á Nghi *25.8.2016

ANH KHOE MÀU SON

Hôn nhau lưu lại vết son
Anh đòi: *-Để vậy cho còn ngát ngây
Khoe người mộng gió, mơ mây
Rằng ta đã có ở đây mỗi tình!*

Lang thang khắp phố chúng mình
Ai nhìn cũng phải nẩy sinh nụ cười
Em năn nỉ: *-Chớ trêu... người!*
Anh cười: *-Trêu... mắt của... người được không?*
Á Nghi *25.8.2016

Tóc Tơ

*Em đi dầy núi mờ sương
Mai này cách biệt dặm đường nhớ nhau
Mây ngàn nguyệt khuyết trăng sao
Ai hay sầu đắm tình vào phù vân.*

*Như mưa hay dấu lệ ngân
Yêu thương đời kiếp chỉ ngân ấy thôi
Tóc dài theo gió buông lơì
Sợi rơi vương áo, hồi người dấu yêu!*

*Tóc xưa thương nhớ từng chiều
Thu nay tàn mộng tiêu điều tóc tơ
Sợi mềm buộc mãi vẫn thơ
Cho heo may lạnh chơ vơ tình buồn.*

*Mưa trên ngày tháng còn vương
Giọt tình đắm ướt yêu thương ngút ngàn
Dấu đời đôi ngả ly tan*

**Gió không can dự góp vào
Nóng ối là nóng má đào đêm trăng!
Á Nghi **25.8.2016**

Ý CHÍ

Người thẳng thắn không dễ dàng xu nịnh,
Đường gập ghềnh vẫn vững bước thông thênh,
Dấu bấp bênh, gió ngược vẫn xuôi ghềnh
Đường đến đích mới cho mình yên nghĩ.

Ý Nga *24.8.2016

TRẺ NOI GƯƠNG XẤU

(Viết thay một người vừa xuống tóc)

*

Người du lịch muôn nơi
Di chuyển khắp thế giới
Để hưởng thụ cuộc đời
Cha mẹ già không ới.

Cứ thế mà rong chơi
Người ung dung đi tới
Tình người thế mới hời
Ai ngáng chân, cản lối?

Vật cũ kỹ già nua,
Người cũng thôi “còn mới”
Bầy trẻ càng ganh đua
Noi gương người: bắt hiệu!

Con cái từng một nhà
Người nuôi ăn vất vả.
Cháu? Ê hề cả a!
Toàn trẻ người, non dạ.

Ban triu mền thiết tha
Bây giờ nhận buồn bã!
Xưa rùng rình, rùng ra
Bây giờ nghèo toi tả!

Tuổi bóng xế chiều tà
Thương mẹ cha trẻ quá!
Người mượn áo cà sa
Đêm ngày kinh sám hối.

Ý Nga *24.8.2016

Ngàn thu em đợi , đá vàng khắc ghi .

*Tóc buồn vương áo người đi
Là tình em đó xuân thì đã trao
Tóc còn tâm khúc thuở nào
Dài theo nỗi nhớ ủa màu tuyết sương.*

*Tóc còn hương ám người thương
Trăm năm tơ tóc vô thường có nhau.
Ngọc Quyên*

NHỮNG PHƯỜNG ĂN HẠI

(Đọc 3 bài họa của TƯ ĐỒ VĂN KIÊM “VINH
VƯỜN BÁCH THỨ”)

*

Đầu đàn tạo có vết vơ
Đàn em hi hục hốt, quơ không ngừng
Bầy đàn tán tụng không ngưng
Công kênh đồ đệ, tung bùng, hân hoan.

Đại ca ăn thịt, trữ vàng
Gặm xương, đệ tử dềnh dàng bạc dư
Bầy gian ăn ké vô tư
Thi nhau lũ nịnh không từ hào xu.
Ý Nga *24.8.2016

PHƯỚC PHẦN TA TỰ TẠO

Thiện: thuận duyên thì làm!
Ác: luyện tánh vô nhiễm!
Không sa ngã mê lầm
Trước ganh đua phù phiếm.

Làm với cả nhiệt tình
Quả là niềm vui sướng
Thì giờ đã hy sinh
Cuối cùng cũng có thưởng.

Trí lụn, óc muộn phiền
Họ ôm chặt tà kiến.
Càng sâu, càng đảo điên
Dầu lên nguồn, xuống biển.

Mạnh vì gạo, đũa gằm
Bạo vì tiền, đũa nghiêng.
Ta soi ngời cõi tâm
Còn ẩn mật sâu thăm.
Ý Nga *24.8.2016

CÔ GÁI ĐI VÀO BÓNG ĐÊM

Không ánh sáng, vác ngang tàng nặng trĩu,
Ôm cái tôi đi xuống từng nấc thang,
Kẻ kiêu căng chưa chín chắn, vũng vàng
Chân chiuến choáng trong men say đặc trắng.
Ý Nga *24.8.2016

HY SINH

Dĩ độc trị độc đây mà!
Chúng ăn cá chết, vẫn sống?
Những thái thú “đỏ” ăn bản
Cá nhiễm độc vào thành ma.

-Cá chết ăn gì hở em?

Đồng bào những bao nhiêu triệu
Muốn êm? Hy sinh hai mạng,
Ăn... đảng! Không gì chết thêm!

Nào riêng chỉ núi, đất liền;
Nói gì đến sông, hồ, biển
Khi Nước Nhà ta nguy biến
Không gì có thể được yên!

*-Bây trăm tờ báo viết chi?**

Cán bộ thi ăn cá chết!
Nước bản? Có cán bộ tắm!
Dân lo lắm chuyện làm gì?
Ý Nga *23.8.2016

*Đảng khoe có 700 tờ báo.

QUÂN ĐỘI LÀM GÌ?

Nhân dân yêu hòa bình?
Đảng đem nước dâng hiến!
Trung Ương lo kiếm “miếng”,
Nhà binh sợ chiến tranh!
Ý Nga *23.8.201

THẾ CỜ XANH ĐỎ

Lẳng lẳng mà nghe họ nói lèo

XIN ĐỪNG GÂY THÊM CHIA RẼ

Không ai sẽ bênh vực
Những kẻ theo gian tà
Đánh phá người quốc Gia:
Chống đồng tâm, hiệp lực!

Làm điều thất âm đức
Tai họa sẽ bám theo.
Phước lành xin cùng gieo
Bằng hành động thiết thực!

Đoàn kết đã rất khó!
Sao kết rồi để tan?
Tan hai, ba... rồi tàn
Xẻ vụn? Cùng méo mó!
Ý Nga *23.8.2016

DÂN NÓI

Công an còn đồ,
Quân đội hèn nhất,
Nhà Nước đốt nát,
Cháu, bác “tham ô”!

Đảng học Nga, Tàu
Cùng hung, cực ác
Ăn chơi bệ rạc
Ngu dân muôn màu

Quan bận làm giàu
Lính bận buôn lậu
Giết người diệt khẩu
Dân tộc về đâu?

Đã rằng buôn dân,
Lại còn bán Nước!
Không lật không được
Cộng sản ai cần?
Ý Nga *23.8.2016

HAY LÀ ANH LẤY HOA KHÔI?

*Xin em mở rộng lòng thương
Muôn loài muốn sống phải nương tựa cùng
Thú, người, thảo mộc... chấp chùng
Còn cần kim, thạch, nước, không khí... kìa*

Trong mùa bầu cử bợ dân nghèo
Cù sơ sợ bọn Mao sao đỏ *
Lé dếp thẳng Hôi gan thỏ heo *
Hí hừng cờ xanh chờ đắc thắng
Qua sông chột đỏ cạch chiếu vèo
Chính trường luôn giống bàn cờ tướng
Da hồ làm sao bọc cáo mèo.

Kiểu Mộng Hà

Aug 23-8-2015

* chữ nghiêng nhạt là... nái lói.

LIẾC QUA, LIẾC LẠI

*Liếc qua, con mắt có đuiôi
Liếc chi ai vậy, hại tui mắt... hôn?
Tìm hôn, liếc... lại. Đại, khôn?
Hai đôi mắt chạm, bốn con mắt cười.*

*Cám ơn em... mượn hôn người
Thêm đôi môi hé, nụ tươi mở lòng
Tôi say quay quắt, mòng mòng
Nhấp vui men lạ ruộng đồng, nước sông.*

*Chèn ơi! Trời đất mênh mông
Nụ cười sao giữa đám đông tuyết vời?
Cần chi vốn vã mở lời
Liếc thôi mà đã một trời cuồng si!
Mượn hôn, chớ trả làm chi
Để tôi được dịp uy nghi đòi hoài.
Á Nghi *22.8.2016*

*Bờ đê này, thửa ruộng kia
Không em, ai sẽ nhân chia vui buồn?
Bình thường nhả nhận, ôn tồn
Hôm nay Quý Giận, Thần Hồn nhập chung?*

*Không em, đường sẽ trùng trùng
Anh về lỡ cướp hành hung u đầu
Lấy ai săn sóc xúc đầu?
Lấy ai hợp Á, dung Áu đường đời?
Hai ta bật tiếng, im hơi
Lấy ai thận trọng từng lời ỉ ôi?*

*Hay là anh lấy hoa khô
Luôn luôn rạng rỡ đẹp môi nụ cười?
Cô nào khuôn mặt cũng tươi
Có đâu phụng phịu đười ươi dị òm!
Á Nghi *22.8.2016*

BÁT XỨNG

*Thủy tinh dâng nước đánh ghen
Anh ghen, đừng thế à ghen! Hại người
Dân nghèo dành dụm cả đời
Mỗi lần lụt lội tả toi, thiệt thời.*

*Tương tư? Phải tự tìm tòi
Tại sao không thể sánh đôi, chung đường?
Không thương dân tộc, quê hương
Anh không xứng đáng được thương chút nào!
Á Nghi *22.8.2016*

BỘ QUẦN ÁO ĐẸP CỦA MÁ

Những năm tháng đầu tiên sau 1975 cuộc sống dân miền Nam hầu như ai cũng trở nên chật vật khó khăn vì nhà nước ngăn sông cấm chợ, vì chế độ thực phẩm và hàng tiêu dùng bị hạn chế theo tiêu chuẩn tem phiếu, người khôn ngoan lợi bươn chải buôn bán chợ đen, người an phận như tôi thì chấp nhận sống với đồng lương ít ỏi công nhân viên nhà nước, mỗi người khổ một cách.

Chồng tôi đi tù cải tạo một nách hai con thơ ba mẹ con tôi sống tạm đủ trong chi li tính toán với đồng lương giáo viên tiểu học của tôi.

Ba tôi mất trước đó vài năm, má và 3 đứa em tôi sống ở Hóc Môn chẳng xa quận Gò Vấp là bao nên thỉnh thoảng tôi vẫn đạp xe về Hóc Môn thăm gia đình.

Má mở hàng cơm tấm ngay trước cửa, chủ yếu là bán cho bà con lối xóm chi cầu mong kiếm lời được bữa cơm cho gia đình là may mắn lắm rồi..

Xưa nay nhà tôi nghèo, nay càng nghèo thêm. Má lúc nào cũng mặc những bộ đồ cũ thấy mà thương. Tôi nhớ trước đây má có mấy bộ đồ “vía” để dành khi đi đám ma chay hay cưới hỏi thì má đã bán hết để kiếm thêm tiền làm vốn ra nghề cơm tấm. Thời buổi mà những bộ quần áo đã mặc vẫn bán được, vẫn có người mua, ở những khu chợ trời quần áo cũ được bày bán, kẻ mua người bán tấp nập, trong đó có bao nhiêu người đã phải

nhịn mặc bán đi những bộ quần áo khá tốt của mình để lấy tiền chi dùng cho việc khác, và bao nhiêu người nghèo chỉ đủ tiền mua sắm đồ cũ về mặc cho đỡ tốn tiền..

Tôi xót xa tiếc mấy bộ đồ và trách má:

- Rồi má lấy gì mặc khi hữu sự ma chay cưới hỏi với xóm làng đây?

Má mỉm cười xuề xòa:

- Má vẫn còn một bộ đồ vía má ưng nhất mà.

- Con biết rồi, bộ đồ cô lỗ sĩ chiếc quần Mỹ A đen và chiếc áo bà ba vải ni lông trắng chứ gì? Má chết tên “Bà Bảy Mỹ A” rồi đó.

- Phải rồi, đám ma hay đám cưới gì má cũng “xài” bộ quần áo này, chớ chòm xóm với nhau ai tính toán sự xấu đẹp sang hèn con ơi, miễn là có tấm lòng đôi nhân xử thế với nhau...

Rồi má nói đùa nhưng hãnh diện

- Chòm xóm đã gọi má là bà Bảy Mỹ A nên má ...không muốn thay đổi đâu.

Tôi biết má nói cho tôi vui chứ ai mà không muốn quần nọ áo kia. Thương má tôi nhất định sẽ sắm cho má vài bộ đồ khác coi như chút quà báo hiếu nhỏ mọn của đứa con gái lớn nhất nhà tặng cho má, chứ các em tôi đang tuổi dở dang ăn học làm gì ra tiền trong thời buổi khó khăn này.

Mỗi năm tiêu chuẩn giáo viên của tôi được mua vài mét vải không đủ may mặc cho ba mẹ con nói gì may cho má, mà vải hợp tác xã cũng chẳng đủ đẹp để may đồ làm quà tặng, thà không tặng má thì thôi, nếu tặng thì nhất định phải là hàng vải tốt mới xứng với người mẹ hiền của tôi lam lũ vì chồng con suốt bao nhiêu năm nay...

Tôi dành dụm từng đồng quyết chí không xài đến, có khi nhịn cả nhu yếu phẩm, lãnh về là bán chợ đen để lấy tiền cho đến khi tôi đủ tiền mua được hai khúc vải và may cho má hai bộ, một chiếc áo dài màu tím than đậm và một bộ đồ bộ kiểu đồ tây màu dưa cải, hai bộ đều bằng vải “soa” trông giá trị và đẹp đẽ hơn hẳn bộ quần Mỹ A của má.

Với hai bộ này má đều có thể dùng chung cho đám buồn hay đám vui, muốn gọn gàng má mặc bộ đồ tây, muốn trang nghiêm hơn má mặc áo dài. Cả hai bộ màu sắc đều hợp với tuổi và sở thích của má.

Nhìn món quà của tôi má dãy nảy lên:

- Chèng ơi, con gái má lãng phí chi vậy, tiền may đồ cho má để dành mẹ con mày còn bao nhiêu thứ cần xài, má đã nói bộ Mỹ A của má là đẹp là đủ rồi mà.

Tôi phải nài nỉ:

- Má thương con thì nhận và mặc cho con vui. Hai bộ này vải tốt đắt tiền má giữ xài đừng bán dù cần tiền cho bất cứ việc gì nghen má.

Nhìn nét mặt cầu khẩn của tôi má động lòng:

- Được rồi má hứa không bán lấy tiền đâu.

May cho má hai bộ đồ rồi lòng tôi nhẹ hẳn ra, không lẽ cứ để má “nhất y nhất quờn” hoài, chắc cũng nhàm mắt hàng xóm láng giềng.

Một lần tôi về Hóc Môn thăm nhà cũng là lúc hàng xóm có đám cưới, tôi tưởng má sẽ diện bộ “soa” của tôi nhưng má vẫn mặc chiếc quần Mỹ A và áo bà ba trắng.

Biết không thể dấu tôi được má ngại ngần giải thích:

- Má xin lỗi con, hai bộ đồ con cho má không hề bán nhưng... cũng không còn nữa, má tặng cho người khác rồi, một bộ cho người em bà con xa than thở là đi đám cưới không có đồ đàng hoàng để mặc, bộ còn lại má cho bà Tư hàng xóm mượn đi đám ma sui gia. Ngờ đâu bà ta lừa dối má, đem bộ đồ đi bán lấy tiền xài.

Tôi không hài lòng:

- Nhà mình có khá giả gì đâu mà má đem của cho người ta dễ dàng vậy? Bộ kia má lỡ cho rồi thì thôi, còn bộ đồ cho bà Tư mượn má phải đòi lại, bà Tư tính tiền ra mà trả cho sòng phẳng, má hiền quá bị người ta lợi dụng lòng tốt của má đó.

- Con ơi, nhà mình nghèo nhưng còn đủ ăn đủ mặc, má vẫn còn sức hàng ngày bán nồi com tấm, ba đứa em con chưa nhịn đói ngày nào. Xóm này còn nhiều nhà nghèo khổ hơn mình, hàng xóm ở với nhau từ thuở cha sanh mẹ đẻ tới giờ khác gì bà con họ hàng không lẽ vì bộ quần áo mà dứt tình sao? Bà Tư đã khóc và xin lỗi má vì cần tiền mới làm liều như thế, nên má tuyên bố với bà Tư là coi như tôi tặng bà bộ quần áo đó để lương tâm bà Tư thanh thản mà má... cũng thấy vui.

Nghe má giải thích tôi vừa buồn giận vừa cảm kích thương má, má hiền hậu và bao dung không chỉ với chồng con trong nhà mà cả với chòm xóm gần xa, cứ thấy ai than nghèo than khổ là má động lòng giúp gì được là giúp ngay, kể cả chia cho họ lon gạo cuối cùng trong khạp hay đồng bạc ít ỏi trong túi.

Tôi âu yếm trách má:

- Coi chừng có ngày nồi cơm tấm của má ... lũng luôn đó, con nghe nói má bán thiếu và bị người ta quyết tiền đúng không?

Má cười:

- Thịnh thoảng thôi, đâu phải người mua thiếu nào cũng quyết tiền, mà có thì coi như má... cứu đói người nghèo. Trời bù cho má cách khác, ngày nào cũng bán hết hàng và có cơm ăn hàng ngày.

Thế là má tôi vẫn ăn mặc xuề xòa nhất nhì trong xóm. Thường ngày với những bộ quần áo cũ và “diện” bộ quần Mỹ A với chiếc áo bà ba ni lông mỗi khi đi đám buồn đám vui trong xóm đã quá quen thuộc với mọi người. Thật đúng là bà Bảy Mỹ A.

Sợ tôi tốn tiền may cho má bộ khác má dặn dò tôi mấy lần:

- Từ giờ con khỏi may đồ cho má nữa, bộ quần Mỹ A, áo bà ba của má đủ mặc cho tới chết rồi mặc chôn má luôn. Bộ quần áo này đã theo má cả chục năm nay má quen và thương nó lắm.

- Con biết rồi, con thấy má mặc bộ này từ hồi con chưa lấy chồng tới giờ mà Tuy má nói thế tôi vẫn ước muốn có tiền sẽ sắm lại cho má mấy bộ đồ, không lẽ lúc nào cũng có kẻ đến than thở và lừa dối má như lần trước.

Niềm ước mơ ấy tôi chưa thực hiện được thì má tôi qua đời

Buổi trưa sau khi bán xong nồi cơm tấm má than mệt vào giường nằm rồi đi luôn thật bất ngờ, hàng xóm bàn tán má tôi bị “trúng gió”. Ngọn gió nào độc địa đã cướp đi mạng sống một người phụ nữ chân quê hiền hậu như má?

Thật ra má qua đời vì bị nhồi máu cơ tim.

Hàng xóm ai cũng thương má đến chạt nhà lúc tâm liệt. Chị em tôi đã mặc cho má chiếc quần Mỹ A và chiếc áo bà ba trắng. Tôi roi nước mắt nói:

- Cô bác ơi má con từng dặn dò khi má chết thì mặc bộ đồ này, má nói đây là bộ đồ ưa thích nhất của má, có lẽ không phải vì bộ đồ may đẹp mà vì bền lâu đỡ phải tốn tiền may bộ khác.

Một bà hàng xóm cũng lau nước mắt:

- Phải rồi, quần Mỹ A và vải ni lông thì đời nào mới rách. Theo tôi dù bộ đồ có xưa cũ lỗi thời vẫn là bộ đồ đẹp nhất của bà Bảy, một người hiền lành giản dị thương người khác hơn cả chính mình....

Các bà hàng xóm khác cũng lên tiếng khen:

- Bà Bảy Mỹ A sống rất căn cơ hà tiện mà giúp ai thì hết lòng

- Người hiền nên ra đi nhẹ nhàng như gió thoảng, chỉ than mệt và đi nghỉ rồi nghỉ giấc ngàn Thu.

Hôm đám ma má bà Tư đến và quỳ lạy trước quan tài má, bà khóc rờn:

- Chị Bảy Mỹ A ôi, mặc dù chị đã nói tặng cho tôi bộ quần áo “soa” nhưng trong lòng tôi vẫn còn mang nợ chị, xin chị nhận tôi ba lạy này cảm ơn tấm lòng của chị.

Chắc má đã thanh thản ra đi và vui lòng với tất cả tình cảm thương mến của các con và chòm xóm dành cho má.

Ngày nay mỗi khi đi mua sắm quần áo về, khoác lên người những bộ quần áo đẹp vừa ý, mỗi khi các con tôi biếu tặng quần áo nhân dịp lễ Mẹ hay mừng sinh nhật tôi, tôi lại ngậm ngùi nhớ đến má tôi, nhớ đến những bộ quần áo cũ rích của má.

Chắc số má không được mặc đồ đẹp, nếu còn má bây giờ má muốn mặc gì có vậy, con cháu sẽ sắm cho má những bộ quần áo đẹp, những bộ quần áo sang dễ dàng

Tôi lại tự an ủi rằng chiếc quần vải Mỹ A đen và áo ni lông trắng của má vẫn là bộ quần áo đẹp nhất dưới mắt mọi người, từ người thân cận gần gũi là chồng con đến hàng xóm láng giềng.

Bà bảy Mỹ A, cái tên cũng đã quen thuộc trong lòng những người hàng xóm thuở ấy.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Màu Nắng Thủy Tinh

*Cỏ non xanh ngắt
Hương ủ sương đêm
Bầy chim riu rít
Ngày mới êm đềm.*

*Thoáng nghe ai hát
Tóc gió thổi bay
U hoài chiều tím
Vời trông bóng ai.*

*Con thuyền không bến
Bèo nước mây trôi
Về đâu thuyền hỡi!
Sóng tình khôn nguôi.*

*Hay chẳng gió cuốn
Màu nắng anh mang
Chân mây vô tận
Cuối trời thênh thang.*

*Cho em buồn ngắm
Khoảng trống mơ hồ
Đàn đêm cô tịch
Vọng về hư vô.*

*Bao giờ hạnh ngộ
Xuân thắm đợi chờ
Hè sang thu úa
Đông đến bơ vơ.*

*Ai hay sâu đắm
Thương nhớ tội tình
Con tim lạc lối
Mảnh hồn phiêu linh.*

*Thủy tinh màu nắng
Pha lê hồng trần*

Con Sóng

*Biển diu êm, bạt ngàn biển nhớ
Gió ru hời sóng vô mênh mang
Sóng nhấp nhô trôi đi, sóng lượn
Con mộng đời diu dặt mơ hoang.*

*Anh đã đến một lần sóng cuốn
Lênh đênh cùng biển ái mặn nồng
Dòng thương ơi! Chảy xiết khoan dung
Đừng oà vỡ trái tim khô dại.*

*Em vượt sóng đôi bờ dẫu ái
Xoáy ngực trần tan tác gió mưa
Mây trên cao gió nổi sóng vừa
Ngàn trùng biếc chập chùng biển lạ.*

*Con sóng mãi vô tình trên đá
Vỗ thì thầm nổi nhớ thiết tha
Cho đêm đen soi cùng năm tháng
Đất trời dành con sóng riêng ta.
Ngọc Quyên*

NHỚ BIỂN

*Anh đang nhớ biển, nhớ tình xa
Nhớ sóng xô cát mượt mà
Nhớ chiều biển mộng cùng chung bước
Sóng dạt dào như khúc tình ca?*

*Anh nhắc rất nhiều kỷ niệm xưa
Biển Nha Trang cát trắng xứ dừa
Thuyền dương vi vút bay theo gió
Âm ì tiếng sóng nhẹ nhàng đưa*

*Anh nhắc nhớ thêm biển Vũng Tàu
Những ngày yêu dấu ở bên nhau
Biển sóng nhẹ nhàng tung bọt trắng
Tình ngút ngàn, Bãi trước-Bãi sau!*

*Anh hồi thời gian biển biệt xa
Dã tràng xe cát khóc tình ta
Sóng xô vỡ nát lâu đài cát
Tìm thấy đâu-mộng cũ nhạt nhòa!*

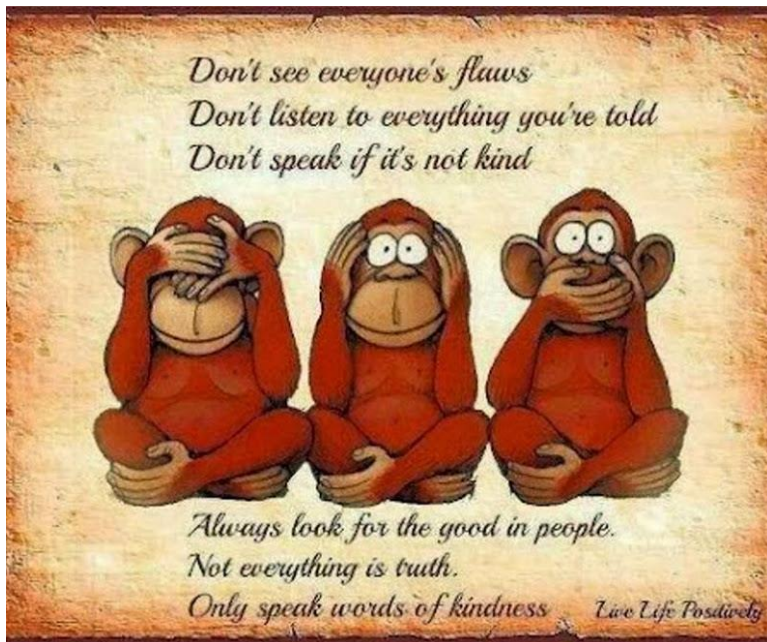
*Hôm nay trước biển một mình em
Đọc lá thư anh, càng nhớ thêm
Tiếng cười âu yếm... còn vang vọng
...Thủy triều lên, sóng nhớ triều miền...*

Phạm thị Minh-Hung

*Dầu là giọt lệ
Tình mãi còn xuân.
Ngọc Quyên*

Không Nghe - Không Thấy - Không Nói

Sống trong chôn bụi hồng lao xao này con người nhiều khi thích nói, thích nghe, thích thấy nhiều điều. Nhưng vẫn chưa đủ đâu, người ta lại thích cộng chữ “Thêm” vào ba cái thích trên ví dụ như có người thấy người đẹp nhìn thôi chưa đủ, lại muốn chiếm hữu đem về làm của riêng của mình hay là làm thêm những điều trái với lương tâm, trái với pháp luật nữa chứ. Thế mới có chuyện không hay xảy ra rồi than “Tui khổ quá”! Thiệt tình! Smile!

Trong quyển “Thiền là gì?” có đoạn nói: ”Sở dĩ những thất bại khổ đau trong đời phần lớn là do chúng ta không làm chủ được chính mình, luôn tạo ra với cái tâm điên đảo vọng tưởng, tham đắm và bám víu nhiều quá! Thiền giúp chúng ta lắng tâm, vượt qua mọi chướng ngại để đạt đến trí tuệ toàn diện. Cho nên Thiền không phải là học thuyết để tranh luận, hoặc tín điều bắt buộc con người phải tin theo, mà chỉ cần áp dụng, thực hành để tìm về chân lý Giác Ngộ và Giải thoát”.

Nhà Phật có dạy: ”Nhất thiết duy Tâm tạo” tất cả mọi sự việc trên đời đều do Tâm tạo ra. Tâm bình thế giới bình, tâm loạn thế giới loạn.

Hình tượng ba con khi ”tam không” ít nhiều gì cũng đã nhắc nhở chúng ta an định cái Tâm trở

nên vắng lặng để không nói, không nghe, không nói những điều ác, tội lỗi. Có như thế mới có cơ may thoát khổ được.

Xin mời quý bạn tìm hiểu thêm câu chuyện 3 con khi ”tam không này” do người viết sưu tầm, đem về đây chia sẻ với bạn nhé.

Câu chuyện về 3 con khi trước cổng chùa

Hiện nay, ở một số chùa có trưng bày tượng ba con khi trong sân chùa. Nhưng không phải ai cũng biết về nguồn gốc cũng như hiểu đầy đủ ý nghĩa sâu xa mà người xưa muốn truyền dạy lại cho thế hệ sau qua bức tượng tưởng chừng như vô tri đó.

Thoạt đầu khi mới nhìn qua bức tượng này có lẽ ai trong chúng ta cũng tưởng như đã hiểu được ẩn ý của nó. Đó là: “không nói, không thấy, không nghe”. Nhiều người cho rằng bức tượng ấy muốn dạy chúng ta hãy ở yên và sống cuộc sống của mình, đừng quan tâm đến chuyện của người khác hay những gì đang xảy ra xung quanh. Nhưng nếu hiểu như vậy thì thiếu chính xác và chưa đầy đủ.

Thực ra, nguồn gốc xuất xứ của bức tượng này bắt nguồn từ Ấn Độ vài ngàn năm về trước. Lúc đầu, đó là bức tượng về một vị thần, là thần Vajrakilaya. Đây là vị thần có sáu tay, mỗi đôi tay dùng để bịt hai mắt, hai tai và miệng. Theo đó bức tượng được khắc nhằm để răn dạy mỗi người: không được nói bậy, không nhìn bậy và không nghe bậy.

Tư tưởng “ba không” đó theo các nhà tu Phật giáo đi qua Trung Quốc không rõ vào thời kì nào. Sau đó vào khoảng thế kỷ thứ 9 (có tài liệu ghi năm 838), một thiền sư người Nhật trong chuyến đi làm phật sự ở Trung Quốc đã mang theo về Nhật tư tưởng này.

Hình điêu khắc ba con khỉ do Hidari Jingoro tạc trên vách đền Toshogu ở Nikko, Nhật (photo Wikipedia)

Tại Nhật Bản, vùng Nikko (cách Tokyo chừng 140 cây số về hướng Bắc) trong đền Toshogu hiện nay còn lưu giữ một bức điêu khắc cổ (tổng cộng có tám bức khác nhau) có tượng ba con khỉ tên là **Kikazaru, Mizaru và Iwazaru**: bịt tai, bịt mắt và bịt miệng bằng gỗ của nghệ nhân Hidari Jingoro rất nổi tiếng từ thế kỉ XVII.

Vì từ “**zaru**” gần âm với “**saru**” có nghĩa là con khỉ, nên người ta khắc hình ba con khỉ bịt miệng, bịt mắt, bịt tai với vẻ mặt ngộ nghĩnh để biểu đạt triết lý này.

Không Tử trong Luận Ngữ. Khi Nhan Uyên hỏi về đức nhân và những điều gì cần phải làm, Không Tử đã đáp: “Phi lễ vật thi, phi lễ vật thính, phi lễ vật ngôn, phi lễ vật động”. Nghĩa là ”không nhìn điều sai, không nghe điều tầm bậy, không nói điều trái, không làm điều quấy”.

Người Nhật còn có thâm ý sâu xa hơn nhiều khi họ muốn: “bịt mắt để dùng tâm mà nhìn, bịt tai để dùng tâm mà nghe, bịt miệng để dùng tâm mà nói”. Khi tâm ở trạng thái tịnh, không bị quấy rầy bởi những điều xấu thì từ tâm mới phát sinh những điều thiện.

Hình ảnh “Bộ khỉ tam không” còn nhắc nhở chúng ta về tầm quan trọng của “Tâm viên ý mã” trong phép thiền. Chúng ta phải biết kiểm soát cái tâm vọng động, chẳng khác gì con khỉ chạy lăng xăng. “Tâm viên là vượn tâm, là tâm tán loạn như vượn khỉ. Loài khỉ thường hay nhảy nhót, khọt khẹt, đứng ngồi không yên, thường chuyển hết từ cành này sang cành cây khác, lại hay phá phách, bắt chước nên người đời có câu “liếng khỉ”.

Tâm người ta cũng thế, không khi nào được yên, cứ lăng xăng, lộn xộn, suy nghĩ, nghĩ hết chuyện này đến chuyện khác, từ quá khứ, hiện tại đến tương lai, đó là tâm viên. Tâm này sẽ đưa con người đến loạn động, phát sinh ra đủ thứ phiền não, cấu uế... Bởi vậy tâm chúng sinh bị vô minh che lấp nên phần nhiều hướng ác nhiều hơn thiện.”

Trong xã hội hiện nay bức tượng ba con khỉ càng có ý nghĩa hơn bao giờ hết. Bởi tôi thấy mỗi người đều đang tự làm khổ chính mình. Khổ vì nghe chuyện thiên hạ, khổ vì nói chuyện thế gian và khổ vì nhìn lỗi người khác.

Bản chất của con người vốn là sự tò mò nên bất cứ câu chuyện nào, về bất cứ ai dù không liên quan thì cũng cố gắng nghe hết để có chuyện kể lại cho người khác. Trước đây, tôi cũng là một người hay để ý lỗi của người. Tôi luôn cố tìm ra khuyết điểm của người khác để chờ có dịp có thể nói lại họ để giành phần thắng cho mình. Nhưng rồi tôi thấy việc ghét bỏ và để ý người khác thật mất thời gian và tự khiến bản thân mình trở nên xấu xí. Xấu ở đây là ở cái tâm, không chịu nghĩ điều tốt đẹp cho người mà chỉ nhìn thấy những thói hư, tật xấu ở những người xung quanh.

Bởi vậy, nếu biết “tu sửa thân tâm, nhìn lỗi của người khác như lời nhắc nhở để ta không phạm phải những sai lầm đó. Lúc nào cũng phải nhắc nhở bản thân, tất cả mọi người quanh ta đều là Bồ tát chỉ có ta là kẻ phạm phu

nên còn rất nhiều lỗi cần phải sửa chữa. Cũng như vậy, tai nghe thấy những việc phiền não cũng đừng giữ trong lòng. Nên nghĩ đó là lúc Đức Phật đang dạy ta chữ “Nhẫn”, không được sân hận trước những lời nói của người khác, lúc nào cũng giữ cho mình tâm bình lặng trước mọi việc:

**“Nhẫn một chút sóng yên gió lặng
Lùi một bước biển rộng trời cao”**

chữ nhẫn: chữ đao (con dao) ở trên và chữ tâm (con tim) ở dưới. Lưỡi đao ấy ở ngay trên tâm, từng bước, từng bước như vậy chúng ta sẽ dần hoàn thiện được con người của mình. Không phải nhờ năng lực siêu nhiên nào khiến bản thân mình thay đổi mà chính sự nhận thức sâu sắc từ trong tâm sẽ giúp ta quán chiếu được mọi vấn đề một cách vẹn toàn nhất. Hình ảnh “Bộ khí tam không” tưởng như đơn giản mà lại mang những giáo lý vô cùng sâu sắc.

Lúc nào đó, khi đi dạo trong khuôn viên của chùa, nhìn thấy hình ảnh những chú khỉ ấy ta vừa thấy thích thú trước một hình ảnh ngộ nghĩnh vừa là một lời nhắc nhở nhẹ nhàng mà thâm thúy của các bậc thiện tri thức muốn truyền đạt lại cho thế hệ mai sau.

Điệu Âm Minh Tâm

(Nguồn: Trích trong website quangduc.com)

Có nhiều bài học nói về chữ Tâm sẽ được người viết từ từ dẫn trình sau để chúng ta cùng học hỏi. Hôm nay, người viết xin mời quý bạn đọc một bài học ngắn ngắn dưới đây:

Tâm bình thường

Tặng hỏi Thiền sư: « Phải nỗ lực tu hành như thế nào mới hợp đạo ? »

- Đói ăn, mệt ngủ.
- Như vậy thì người bình thường nào làm chẳng được.

- Không, không. Người bình thường không giống như thế. Vì khi ăn họ không chăm chú ăn, mãi lo nghĩ trăm điều. Khi ngủ, họ không chịu ngủ, lại to tưởng ngàn chuyện. Vì thế khác với người tâm bình thường.

Bình: Thiền tổ Nam Tuyên bảo: « Tâm bình thường là Đạo ». Đi cũng thiền, đứng cũng thiền, nói, nín, động tịnh thấy an nhiên.

Cảnh giới tâm bình thường này khác xa phạm phu vọng loạn một trời một vực »

(Nguồn : Thiền là gì ? – Biên soạn : Thích Giác Nguyên)

Tuy nhiên, người viết thích nhất là câu chuyện Thiền dí dỏm dưới đây qua hình ảnh cô lái đò cho có vẻ tình tứ, thơ mộng một tí tí, bạn nhé,

Cô Lái Đò

Một lần, có một Thiền sinh có việc phải sang sông. Ngồi trên đò, sư tỏ ra ngạc nhiên vì nhan sắc dễ coi của cô gái miền quê. Đến lúc lên đò. Hành khách mỗi người phải trả một quan. Sư cũng định thế, không ngờ cô gái hóm hỉnh bảo:

- Xin Thầy trả cho tôi hai quan.

Sư còn đang ngạc nhiên thì cô gái đã tiếp:

- Một quan cho tiền đi đò và một quan về khoản ngắm người lái đò.

Không tranh cãi lời thôi, sư liền trả cô hai quan tiền, nhưng trong bụng hơi tím tím.

Bận về sư cứ dí mũi xuống sàn thuyền không dám nhìn lên. Nào ngờ lần này cô lái đò:

- Xin Thầy cho em bốn quan.

Không nhìn được nữa, sư cãi:

- Nhưng tôi có nhìn cô đâu nào?

Cô gái cười mỉm:

- Đồng ý là Thầy không nhìn tôi bằng mắt, nhưng Thầy lại nhìn bằng tâm... Vì thế mà tôi tăng giá gấp đôi lên đó!

(Nguồn: Trích trong *Thiền Tâm Vi Tiểu và Vô Niệm Thiền- Cư Sĩ Nhất Tâm*)

Dù nhà sư không nhìn cô lái đò bằng mắt như cái Tâm của nhà sư vẫn còn chú ý đến cô lái đò thì phải bị trả thêm tiền là đúng rồi. Smile!

Tuy nói rằng chúng ta nên Không Thấy- Không Nghe- Không Nói nhiều điều, nhưng chúng ta **cần Thấy, cần Nói** lên những lời yêu thương với Cha Mẹ về công ơn dưỡng dục của Người và cha mẹ nào cũng rất sung sướng **được Nghe** những lời yêu thương đó từ con cái. Bây giờ là mùa Vu Lan, xin mời quý bạn thưởng thức Youtube *Nụ Cười và Nước Mắt Của Cha Mẹ* do người viết vừa mới thực hiện. Hy vọng các bậc cha mẹ và con cái sẽ tìm thấy tình cảm yêu thương nhau qua những nụ cười, qua những dòng nước mắt được dẫn trình trong youtube. Xin đa tạ.

Youtube *Nụ Cười và Nước Mắt của Cha Mẹ*

<https://youtu.be/kPdizjJHTIk>

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi- MCTN 335-ORTB 743-8-17-16)

THƯA BA VẪN CÒN NGƯỢC GIÓ

Giọt nước mắt nhớ Ba
Chảy trong chiều mưa lớn
Con như vừa tỉnh ra:
Đây rồi niềm đau đớn!

Núi nào núi Thái Sơn
Mà sóng buồn cuộn cuộn?
Ngoài sân cơn gió vờn
Khơi hồn dâng phiền muộn

Nhớ lòng Ba sắt son:
“*Thương quê hương, dân tộc!
Nhìn về chuyện nước non
Tự trách tài hèn mọn*”

Thấp ngọn nến tím, tròn
Cắt nhánh hoa, thay nước

LỜI THƯƠNG CHO NGƯỜI

Em bơi xấu xí, thối hôi
Quẹt cho lem luốc mắt, môi tối mò
(Chúng vừa tiếp tế nước cho
Đã quay cướp bóc, dờ trò dã man)
Cướp đi, cướp đến thay màn
Bao người vượt biển Thái Lan nhớ hoài.

Bây giờ cướp sống hèn, oai?
Gieo nhân, gặt quả mệt nhọc túi chưa?

Thương con chết biển ngày xưa
Lời kinh em tụng chẳng thừa đường đời
Cho con, cho cướp, niệm lời
Người đi thanh thân, trên trời an vui.
Ăn năn kẻ ở: ác lù
Mở tâm sám hối, túi khui tâm từ.
Ý Nga, 15.8.2016

Con gửi gắm lòng con
Đường đời buồn bao bước

Ba đã mất, con còn
Nhìn bạn bè sau trước
Lời... lời..., con mỗi morn
Một mình đường gió ngược

Ba à! Ba oi... oi!
Ý Nga *15.8.2016

THƯƠNG ĐÔI CÁNH LẠ

Cô đơn một cánh lạc đàn
Về đâu một nẻo, mấy ngàn dặm xa?
Bao giờ dùng cánh bên Nhà?
Thương đôi cánh lạ bên ba chưa về.
Ý Nga*15.8.2016

Tình Chặng Trăm Năm

Dẫu rằng tình chặng trăm năm
Lối xưa hoang vắng xa xăm mộng đời
Còn chẳng bóng nhỏ bên trời
Vai gầy gió cuốn gọi mời lãng du
Người đi phương hướng mịt mù
Cung đàn lỗi nhịp lá thu mơ màng
Úa tàn trong nắng chiều vàng
Hắt hiu nỗi nhớ hai hàng cỏ hoa
Đêm thâu thơ dệt nhạt nhòa
Gối chăn đơn lạnh tóc xoà sợi thương
Qua cầu nước chảy vấn vương
Ân tình còn thoảng dư hương ban đầu
Vòng tay chia nửa mỗi sầu
Nắng mưa kỷ niệm tìm đâu dáng người
Môi hồng chưa trọn nụ cười
Chạnh lòng giây phút chợt mười năm bay .

Đỗ Thị Minh Giang

NHỮNG CON GIÒI ĐỒ

Trung Ương của đảng bao giòi?
Lời ngoi tim, óc? Đua đòi sấm soi
Ngu dân, thiển cận, hẹp hòi
Ác hơn lang sói. Giống nòi về đâu?

AI BIỂU KHOE KHÔNG ĐÚNG NGƯỜI!

Chỗ che: để hở trên người
Rồi sao lại khóc: trách người dục, dâm?
Chỗ hở? Tim, đỏ đem xâm
Trách chi phái mạnh nhìn lầm “*buồn hương*”?
*

Cháu oi! Sự ấy bình thường
Yếm đào kín đáo, dễ thương quý nường
Có đâu khoe khắp phố phường,
Cháu bày... dễ ghét? Tai ương đúng rồi!

Tim chồng, cháu muốn: -“*Đẹp đôi!*”
Có ai chọn vợ của ôi, rẻ hời?
Ai thềm cưới hỏi sống đời
Đẹp đôi với kẻ trời mời, đất chê?
Ý Nga, 15.8.2016

MÀN ĐÊM TỪ THUỞ SỬ LEM

Dân vượt biển

Lên xe rồi lại xuống tàu
Vượt biên, vượt biển nát nhàu, xốn xang
Vợ lo, con trẻ ngỡ ngàng
Mấy tên “dân phố” sỗ sàng mon men
Đêm đêm khi phố lên đèn
Bao người vất vả cựa kèn bóng đêm...
Bầy Lăm rồi mấy “Lăm” thêm
Màn đêm vẫn tối! Dân thềm bỏ đi!

Mấy tên “Dân phố” mập phi
Công an, bộ đội làm gì giật le?
Xuống tàu rồi lại lên xe
Ăn chơi, phá Nước, theo phe giặc. Rồi:

Đảng vượt “biên”

Bầy Lăm sử lật từ hời
Mấy chương sử bản long trời Việt Nam!
Nuôi phường ăn hại không làm
Lương dân “lao động” lũ lam “đại đồng”,
Nuôi phi cả lũ cuồng ngông
Sau khi bán Nước? Xổ lồng vượt biên:

“Cháu con” du học, rửa tiền
Vượt “biên”, vượt “biển” liên liên “cha ông”
Đảng đang bỏ chạy rất đông
Việt Nam vẫn tối! “Đỏ hồng” bóng đêm?

*

Bao nhiêu “bộ não” đi đâu?
 Xếp hàng hạng chót toàn cầu! Nhục thay!
 Vinh quang ngày trước tốt, hay
 Lọt vào tay đảng biến, bay nơi nào?
 Thương dân phải nuốt nhục vào
 Nuôi bao Giò Đò bánh bao, theo Tàu.
 Người đi rỉ máu, đốn đau
 Thương người ở lại đời sau còn gì?
Ý Nga *14.8.2016

NGƯỜI TÙ DỄ DẪI

(Thành kính chia sẻ cùng quý CHIẾN SĨ VNCH

*

Cơm đầy cát, canh đầy sâu, lỏng bông
 Các Anh đùa: “*Ăn ít mới dai no*
Đang cho lừa canh... “thịt” chan bo bo
Uống không đủ, ăn không đầy? Dễ dãi!”
Ý Nga, 14.8.2016

Ý Nga, 14.8.2016

*1975-2015: hơn 40 năm

MUỐI XÁT TRONG LÒNG

Núi đã liền núi,
 Sông đã liền sông,
 Biển sắp liền biển
 Người dân biết không?

Đảng đã liền đảng
 Đúng là đại đồng,
 Cộng đã liền Cộng:
 Việt, Tàu cùng nông!

*

Chỉ chờ Hán hóa
 Trăm năm “người” trồng?
 Nghe xót xa quá
 Muối xát trong lòng
Ý Nga *140816

HỒI TÌNH...

Bài thơ tôi viết cõi bẽ dâu
 Lặng lẽ hoàng hôn nắng nhạt màu
 Tình hững hờ vòng tay hiu hắt
 Ngày tháng đong đưa khúc nhạc sầu.

Hồi tình còn đắm những mê say
 Hay như ngọn gió sớm heo may
 Mười năm sau cuối ai người đợi
 Cuộc tình môi tím có tàn phai?

Giữ nhé tình ơi ước mộng xưa

Đêm Giã Từ

Đêm nghẹn ngào chơi vơi dòng nhớ
 Bóng tối buồn vơi vơi cách xa
 Em trở về mùa thương tàn tạ
 Nhánh tương tư u ẩn tình ta.

Bơ vơ giữa dòng người xa lạ
 Biết tìm đâu ánh mắt thiết tha
 Chênh chênh bóng trăng tà qua cửa
 Ngọn đèn đêm loé sáng nhạt nhà.

Em tôi hồi xin đừng khóc nhé!

Bến vắng thuyền xa sóng lặng lờ
Cho dầu phím đàn buông lạc điệu
Nghìn trùng cách trở cõi bơ vơ...

Sương mù giăng mắc cuối trời xa
Mấy nẻo phù vân bóng nhạt nhòa
Mười năm sau có là sương khói
... Áo huyền như một ánh sao sa!

Phạm Thị Minh-Hung

KHÔNG VÔ SẢN

(Thành kính chia sẻ với những CHIẾN SĨ VNCH trẻ
(sau con Quốc Biền 1975)
đã chịu những năm tháng dài tù tội trong lao tù VC
và những Em Gái Hậu Phương chung tình)

*

-Gia tài lắm số không
Không tình, không nhà cửa
Không anh em tương đồng
Không bạn bè, công việc.

Em xinh đẹp, thông minh
Sao đại khờ quyết định
Vội cho được chữ tình
Hỏi đang say hay tỉnh?

Sao em vốn hiền lành
Và tài cao, đức hạnh
Lại suốt ngày quần quanh
Một người-luôn-trốn-tránh?

-Khi đất nước chiến tranh
Anh hào hùng dũng mãnh
Những ngày đêm quân hành
Là gia tài đáng kính.

Em muốn dựa vào anh
Vì tư cách bản lĩnh
Yêu nước rất chân thành
Thương đồng bào, bá tánh!

-Gia tài này quá dư
Để thoát loài quỷ dữ
Trúng độc đắc rồi ư?
Anh vừa thành triệu phú?

*

Thế là mình ra đi
Tự do làm ý chí
Chuyến hải trình hiểm nguy,

Nghìn trùng xa tình chẳng phôi pha
Giọt lệ nồng con tim rỏ rắt
Vào hồn anh chuôi nhớ ngọc ngà.

Giờ mùa gì mà như đông giá?
Chiều mù sương giăng mắc đó đây
Em vẫn yêu mùa tình thay lá
Vàng tương tư góc phố lạnh đây.

Anh có biết bây giờ tháng mấy?
Hắt hiu cảnh xoan tím sang mùa
Lá sầu đâu, sầu chưa người hồi?
Chỉ em buồn da diết nắng mưa.

Xin em nhé, thôi đừng khóc nữa!
Ngày buồn thêm hẳn vết thương đau
Mây vẫn xanh nắng vẫn thắm màu
Tình nhân hồi! Chờ nhau muôn kiếp.

Ngọc Quyên

NHỚ NGƯỜI XƯA

(Tặng nhỏ NT.)

*

Chiều đi lạc, sương mờ, em ngỡ ngác
Bụng nghi ngờ, chân nhút nhát thấy thương
Thương nhớ thương ai xào xạc dẫn đường
Người xưa hồi! Đã phương nào trôi dạt?

Á Nghi, 13.8.2016

CHỌN THÀNH QUẢ HAY HẬU QUẢ?

Xưa ba mai, bấy mới
Mới cưới được người ta
Sao bây giờ một lối
Không nhớ đường về nhà?

Bởi vì thương hết biết
Nên em muốn đẹp đôi
Dù anh rất dễ ghét
Em cũng chấp nhận thôi.

Rõ ràng rất rắc rối
Anh kỳ khôi... kỳ khôi...
Chọc cho em tức tối
Trước bao chuyện đã rồi.

Tình em hoài dư dả,
Anh thiếu thốn nhiều a!
Muốn "thành" hay "hậu quả"?

Đã thua lòng chung thủy

Cám ơn em hậu phương,
Cám ơn em yêu lính,
Gia tài thật phi thường:
Giữ tình hoài bền bỉ

Nên đời đời anh thương!
Á Nghi *13.8.2016

THƯỜNG HOÀI BẠN THÂN

(Tặng Nhóm Bạn Ý (Italy))

*

Nhóm tứ nam, tam nữ
Chơi với nhau rất thân
Ngày tí tê tâm sự,
Đêm thăm hỏi ân cần!

Ai chia tam, xẻ tứ
Họ vẫn cứ kết đoàn
Tình nâng niu gìn giữ
Bảy anh em vẹn toàn!

Rời từng đôi tình tự
Lẻ một người giỗi hờn
Chàng bỏ đi biệt xứ
Ôm nỗi niềm cô đơn.

Trên đường đời lữ thứ
Quen cô bé hiền từ
Giúp chàng vui tư lự
Uống men tình say như!

Từ ấy chàng hiểu bạn
Thương nhớ lại ngút ngàn
Dù đã tình, lãng mạn
Vẫn thư về hỏi han.

Bạn hỏi âm, than vãn:
"Ai cũng nhớ thương chàng!"
Mây dần tan, sương tan
Nhóm thêm được một nàng.

Lại vậy đoàn vui vẻ!
Á Nghi *13.8.2016

BẠN XẤU CHƠI LÀM GÌ CHỊ OI?

Người vốn không ra gì

Cứ chọn lựa đi nha!

Ước hạnh phúc, sung sướng
Phải biết học yêu thương
Không có gì đáng thương
Làm sao đi đường trường?
Á Nghi *13.8.2016

COI CHỪNG HÓA RONG RÊU!

Chữ nghĩa bày ra rúa,
Có giàu giếm chi mô,
Anh "nói bừa, nghe bừa",
Nghĩ sai lạc, mơ hồ.

Không than dài, thở vắn,
Tôi Phú Quý, Thuận An.
Anh U Minh, xóm Bống,*
Tinh thần luôn bi quan,

Hai người đi hai hướng,
Học mỗi người một trường,
Anh thật khéo tưởng tượng,
Thương làm sao mà thương?

Bay lên trời mới thích?
Gần đất anh không ưng?
Hay là muốn lơ lửng?
Vui cùng mây chín từng?

Thôi anh đừng tuyệt vọng,
Về lấy vợ là xong,
Chứ "Chê tre nghe giống"
Tai sẽ mọc râu rong!
Á Nghi *13.8.2016

*Nghịch chữ các danh từ riêng để lấy nghĩa đối nghịch: **U Minh, xóm Bống và Phú Quý, Thuận An**
-**Cửa Thuận An**: cửa biển thuộc thị trấn Thuận An, huyện Phú Vang, tỉnh Thừa Thiên-Huế. Đây là nơi sông Hương đổ ra phá Tam Giang rồi chảy ra biển Đông.
-**Đảo Phú Quý** (còn gọi là cù lao Thu hay cù lao Khoai Xứ) là một đảo nhỏ, với diện tích 16 km², thuộc tỉnh Bình Thuận
-**Giống**: lóng [lóng mía, lóng tre]
-**U Minh**: còn gọi là "Hồ rừng", hình thành tập trung ở phía Tây [bán đảo Cà Mau](#), tiếp giáp với dải rừng ngập mặn ven biển [vịnh Thái Lan](#), trên địa bàn hai tỉnh [Cà Mau](#) và [Kiên Giang](#), được xếp vào loại quý hiếm trên thế giới.

Làm chuyện chẳng ra chi
Ở đâu cũng ngả ngớn
Lời tà dâm đáng khi.

Ăn chơi trong mê lầm,
Điều ác đem gieo mầm,
Khen người gian, nói dối,
Ý độc đầy trong tâm.

Lúc làm trái nơi này,
Khi chôn kia hại thầy,
Tham lam giành của cải,
Sống chẳng biết tương lai.

Mặc cho ả nịnh hót
Phường trụ lạc, sa đà.
Chị chân thật hiền hòa,
Bị hại thì tránh xa!
Ý Nga, 12.8.2016

ÔNG SINH SỰ SAO BÀ NẤU CHÈ?

Một lỗi nhỏ mà sao mắng suốt buổi?
Bà nhin nhường, làm lũi như không nghe
Mời chén chè đắng vô buổi, dẻo me
Ông võ lẽ, nín khe và suy nghĩ...

Ý Nga*12.8.2016

BUÔNG ĐI NHÉ!

“Thấy” ghen ghen là sao? Kỳ! Tiếng Việt!
“Thấy” làm sao chuyện trong cô, trong tim?
“Thấy” làm chi chuyện đau khổ? Ai tìm?
Thả ghen ghen cho chìm dần êm ả!

Ý Nga*12.8.2016

-Xóm Bống ở Nha Trang

VÌ MÌNH MÀ DÉP MẸ ĐÚT QUAI
(Viết thay một người chị đi lao nô xứ người để nuôi gia đình)

*

Từ đầu Ba Má dưỡng nuôi
Sao em bất hiếu? Đến đui chưa nào?
Bây giờ làm mẹ, thấy sao?
Công lao lớn nhỏ? Biết bao mới vừa?
Nhà tranh vách đất dày thừa?
Áo che lạnh, ấm? Thiếu, thừa miếng ăn?
Hiểu chưa ý nghĩa nhọc nhằn
Của tình mẫu tử khó khăn vô cùng?

*

Đau lòng bất nghĩa, bất trung
Chạnh thương lòng Mẹ bao dung em hoài
Đẹp “trong” hơn hẳn bên ngoài
Thương đôi dép Mẹ đứt quai nuôi mình.
Ý Nga*12.8.2016

LẠC ĐÀN

Cánh chim bay mãi về đâu?
Như ta, cứ mãi quay đầu cố hương?

*

Bình minh ngắm biển mà thương
Ban mai hồng nắng, ánh dương tuyệt vời
Mịn nhưng biển lặng gọi mời
Thương người ngời ngắm, chơi vui lệ tràn
Như chim đơn lẻ lạc đàn
Thương dân, nhớ Nước, thơ đàn trải tâm.

Ý Nga*12.8.2016

Con đường xào xạc vui chân,
Mắt anh lấp lánh tình thân tao phùng
Làm sao quên được ngượng ngừng
Như hoa mới nở tỏa bùng hương lan.

Nụ cười ngọt
Thời gian đọng
Như nghe
Êm đêm điệp khúc ngân theo em hoài.

lịm tay đan
lại nồng nàn dấu yêu
nước chảy, suối reo

Con Mắt Làm Như...

A. Nghi

110816.

Nhìn nhau len lén, sợ oai
Thân tình lấm lét trong, ngoài trái tim?
Lặng nghe và lặng lẽ tìm
Sao tim loạn nhịp? Lặng im đôi mình./.

LO CHI XA!

Em chưa già, lẩn thân
Ngại xuống phố, ra phường
Đã có anh minh mẫn
Luôn luôn đi đúng đường.

Em tính tình thẳng thắn
Anh có tài vòng vo
Ra đời anh già dặn
Em non nớt, theo phò

Em tâm thường, hay giận
Anh năn nỉ phi thường.
Em lạc vào mê trận,

HỌ CHÁN NHAU RỒI?

(Tặng bé K.)

*

Lúc vầy la lối nhớ những
Cần nhần lúc khác, nhần nhần rịt ràng.

*

Tháng Hai, tháng Bảy y chang
Tháng Ba giống hết những trang tháng Mười
Một năm chẳng tháng nào cười
Hại ai phải khóc. Làm người sướng chi?

Á Nghi*11.8.2016

ĐÒ VÈ, TÌNH ĐI

Nên suốt đời em thương!

*Theo hoài không ân hận
Thôi đừng lo! Đừng lo!
Á Nghi*11.8.2016*

SAO EM ĐI LÁY CHÔNG?

*Hoa chi “vác” đội trên đầu?
Mà tôi nghe nhức vòng sàu kim cô
“Đi” rồi em sẽ... về mô?
“Láy” chồng em bỏ tôi khô chón này*

*Em tươi. Tôi héo từ rày
Ngọt ngào họ đón, ngậm cay tôi dành!
Tình em ăn nhịn để dành
Sao tôi phung phí chân thành biểu không?*

*Em về bến mới có trong?
Thuyền tình vẫn đục bên sông một người.
Này chàng đẹp mã yêu đời
Có hay tôi cũng một thời được yêu?
Á Nghi*11.8.2016*

COI CHỪNG MỸ NHÂN KẾ!

*Những gì đi lùi lại
Càng xa càng nhạt lẩn
Anh cứ mê ngủ mãi
Ai đồng hành, ai thân?*

*Cây trở hoa, nhả phần
Trái, mới chín ngọt dần
Việt Nam sa chiến trận
Ngủ hoài sao giúp dân?*

*Chuyện phải làm vô tận!
Say “thương nữ, cung tần”*
Thấy gì dân khóc hận
Trong những tiếng cười rần?*

*Thương dân mình cùng quần
Xin giữ vững tinh thần
Chớ làm ngơ bất nhẫn
Ngủ vui bên “giai nhân”
Ý Nga*10.8.2016*

THƯƠNG VÀ KHỔ

(Nghe bạn tâm sự)

*

*Đò ai về cập bến
Áo chàng bần vết son
Nàng chờ đợi héo hon
Nỗi buồn này ai trám?*

*Tình ai tăng, ai giảm
Hay mất hết chẳng còn?
Tình đi, nàng vẫn đến
Đau khổ phủ lấm đòn.*

*Họ chia tay cuối trạm
Nàng trở về cùng con.
Từ nay thôi sàu thăm
Dứt vị đắng bỏ hòn.
Á Nghi*11.8.2016*

CỨ NHÌN VỀ LÀ LO

*hờ việc làm ổn định
Lãnh được lương, muốn nhà
Gánh nặng của quốc gia
Không gánh ta, càng thịnh!*

*Không phải nhờ vả ai,
Sống tương đối đầy đủ,
Tự do: hưởng trong ngoài,
Tha hồ mà thượng thọ!
**

*Bụng ngày nào cũng no
Mà quê hương vẫn đói
Cứ nhìn về là lo
Cho dân, không được nói!*

*Đảng dạy bảo dặn dò:
“Xây dựng xã hội đở!”
Bao trẻ thơ gầy gò
Tại sao đảng mập ú?*

*Trông Việt Cộng nhờn nhờn
Trong khi dân khốn khó
Giặc vào vẫn trợ trợ
Làm sao ngồi yên ngó?*

*Ai tim gan dày vò
Chia cùng bài thơ nhỏ
Nhìn về, chia sẻ cho
Một Việt Nam tuyệt lộ!
Ý Nga*10.8.2016*

VỀ ĐAU DÂN TÔI?

Lâu lâu biểu cậu vài trăm
Cha hờn, Mẹ giận. Hỏi thăm, chẳng cười
Tặng di, chú thím không tươi
Bà con dòng họ bao người, giúp ai?

Ai thương, ai bỏ được đây?
Thọ ơn ngày trước, ngày nay tỏ bày.
Chôn kia trông đợi nơi này
Đảng không cho sống, đảng cay vô cùng

Màn đêm họ chịu tối chung
Ai đem lửa thắp sáng bùng ngày mai?
Mấy mươi năm, đã quá dài
Đời già ngắn ngủi, tương lai mịt mù!
Ý Nga*10.8.2016

THẬT LÀ ĐAU XÓT!
Cha truyền “thước ngọc” để đo
Làm con phải nói, tự do: “khuôn vàng”!
*

Có đâu “công rắn” ngoại bang
Mặt mừng, tay bắt: tan hoang san hà.
Giặc vào chiếm đất, cất nhà
Nhà ta, giặc ở ai mà chẳng đau?
Ý Nga*10.8.2016

SAO HÉO NÀO?
*Sự đối xử tử tế
Luôn ấm áp lòng người
Anh cứ y như thế
Hoa sẽ hoài thắm tươi!*

*Hoa không nước, hoa héo
Người không tình, người sao?
Đố anh tròn hay méo?
Anh biết phải không nào?
Á Nghi*9.8.2016*

THÀ LÀ CÔ ĐƠN
(Viết thay cháu TN)
*
Phun lời lẽ khiếm nhã
Làm sao được yêu thương?
Tình đã không vồn vã
Dừng đừng là lẽ thường!

Một kẻ đã dối dạ,
Người kia đành thay lòng

Bắc Kinh tham vọng, lý lợm
Trục lợi hung hãn bất phân
Mục tiêu: ý đồ bành trướng
Xảo ngôn ngụy biện phân trần.

Đảng khoe “*độc lập, tự do*”
Còn sống mà sao chết nhất?
Lũng lợ, lưỡng lự cân đo
Chịu phận tôi đòi luôn lách?

Phô trương vũ khí, răn đe
Đỏ lòe diễn tập quân sự
Đảng, đoàn hành xử rụt rè
Thì dân vùng lên quật khởi!
Ý Nga*10.8.2016

THƯƠNG EM, ANH SẼ ĐÚNG ĐƯỜNG
(Tặng các Bạn quốc nội đang dần thân cho một VN không
cộng sản)
*

*Chân đi cứ bước nhịp dài
Mưa sa, nắng đổ, miệt mài mới thương
Bao giờ tìm đúng một phương
Bước nhanh anh nhé, cuối đường có em./.
Á Nghi9.8.2016***

MÊ HOA RỒI CÓ MÊ NGƯỜI?
Trong Vườn Xuân Tình Ái
Anh là hoa thắm tươi,
Mà là hoa đẹp nhất,
Hương thơm cả bầu trời.

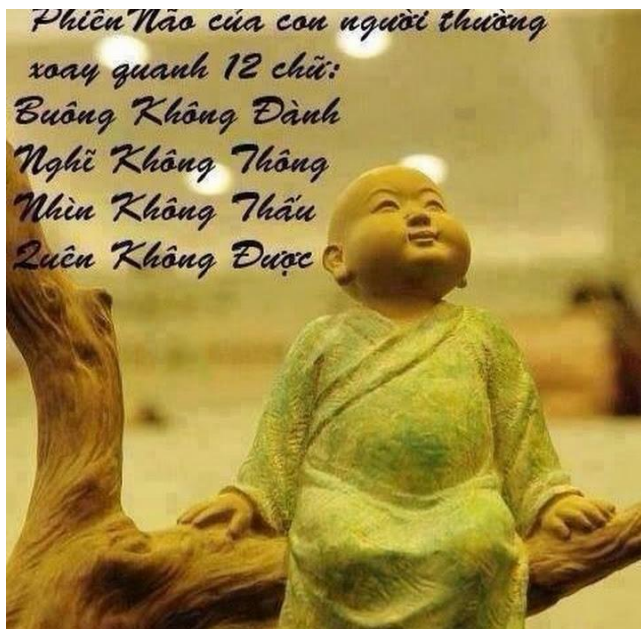
**-Em ví von lạ nha?
Con trai không thích thế!**

Em duyên dáng, thật thà:
-Vì em mê... hoa lắm!
Á Nghi*9.8.2016

DƯA TÌNH DÒN MÃI KÌA EM!
*Muối dưa chi mặn, chua, dòn?
Để anh lưu lạc vẫn còn nhớ em
Mỗi lần vào bếp lại thêm:
Dưa chua trộn tỏi, đường... thêm lắm tình,
Mặn môi xanh, đỏ mâm xinh,
Chén cơm trắng bóc... Lặng thính sao đành?
Á Nghi*090816*

Thà một mình êm ả
Trong biển cả mênh mông.
Á Nghi*9.8.2016

Khổ và Diệt Khổ

*Phiên Nào của con người thường
xoay quanh 12 chữ:
Buông Không Đành
Nghĩ Không Thông
Nhìn Không Thấy
Luôn Không Được*

Bây giờ là mùa hè, mùa của những chuyến du lịch để được ngắm cảnh đẹp đường xa xứ lạ và cũng là dịp để học hỏi những điều hay đẹp cho đời sống tâm linh.

Năm 2007 vợ chồng người viết đã có phúc duyên được viếng 4 thánh địa linh thiêng của Phật giáo nơi xứ Ấn Độ. Đó là

- 1- Nơi Đức Phật đản sinh tại vườn Lâm Tì Ni
- 2- Nơi Đức Phật đắc đạo dưới cội cây bồ đề ở Bồ Đề Đạo Tràng
- 3- Nơi Đức Phật thuyết pháp ở vườn Lộc Uyển
- 4- Nơi Đức Phật nhập niết bàn tại Câu thi Na

Có nhiều tác giả và các hãng du lịch viết nhiều về bốn thánh địa tứ động tâm này. Nhưng với người viết, ký sự du hành tại Ấn Độ, Trung Quốc và Tây Tạng của tác giả Nguyễn Tường Bách là phong phú, đầy đủ nhất đã được kể lại trong tác phẩm Mùi Hương Trâm.

Quý bạn có thể tìm đọc Mùi Hương Trâm của Nguyễn Tường Bách qua link dưới đây:

<http://thuvienhoasen.org/a10163/mui-huong-tram-nguyen-tuong-bach>

Người viết cũng đã cố gắng ghi lại những điều quan trọng khi viếng thăm 4 thánh địa Tứ Động Tâm này qua bài viết Về Miền Đất Phật để làm kỷ niệm chuyến hành hương đáng quý này và để chia sẻ với các bạn cùng tâm đạo.

Hôm nay, người viết xin được chia sẻ những cảm nghĩ của tôi về nơi Đức Phật thuyết pháp ở vườn Lộc Uyển vì theo thiên ý, đây là nơi quan trọng nhất vì Đức Phật đã thuyết pháp bài pháp Tứ Diệu Đế, một bài học tâm linh rất hữu ích cho tất cả mọi người.

Bài pháp Tứ Diệu Đế nơi vườn Lộc Uyển

Vườn Lộc Uyển là nơi Đức Phật Thích Ca đến thuyết pháp sau khi Phật đắc đạo dưới cội bồ đề ở Bồ Đề Đạo Tràng. Vườn Lộc Uyển ở Sanarth, cách Varanasi không đầy 8 cây số. Từ Bồ Đề Đạo Tràng Đức Phật phải vượt 120 cây số để đến vườn Lộc Uyển giảng bài pháp đầu tiên mang tên Kinh Chuyển Pháp Luân về Tứ Diệu Đế là Bốn sự thật chân chính cho 5 anh em Kiều Trần Như là những người trước đây đã đồng tu với Đức Phật và rời bỏ Phật vì họ không đồng tình với quyết định từ bỏ lối tu khổ hạnh của Ngài. Tuy nhiên vì đáng đáp uy nghi, cao quý của Ngài đã khiến cho 5 vị tỷ kheo này quý phục nên đã ngồi nghe Phật thuyết giảng bài kinh này.

Tứ Diệu Đế là bốn sự thật hay đẹp, quý báu, chắc chắn, rõ ràng, đúng đắn nhất. Đó là Khổ đế, Tập đế, Diệt đế, Đạo đế.

Khổ đế: Trình bày sự thật Đời là bể Khổ. Đức Phật ví đời là bể khổ mênh mông đầy mồ hôi và nước mắt. Căn cứ vào kinh Phật, có thể phân loại ra tam khổ (khổ khổ, hoại khổ, hành khổ) và bát khổ (khổ khổ, hoại khổ, hành khổ, sanh khổ, lão khổ, bệnh khổ, tử khổ, ái biệt ly khổ, cầu bất đắc khổ, oán tăng hội khổ).

Tập đế: Trình bày nguyên nhân của những sự khổ. Cội gốc của sinh tử luân hồi là do phiền não, mê lầm mà ra. Có 10 phiền não gốc là tham, sân, si, mạn, nghi, thân kiến, biên kiến, kiến thủ, giới cấm thủ, tà kiến.

Diệt đế: Trình bày những quả vị an lành, tốt đẹp mà chúng sinh sẽ đạt được khi đã diệt trừ được những nỗi khổ và nguyên nhân của đau khổ. Quả vị ấy chính là Niết Bàn.

Đạo đế: Trình bày về những phương pháp chân chính, có hiệu quả chắc thật để thành Phật.

Đạo đế là phần quan trọng nhất trong Tứ Diệu Đế.

Trong Đạo đế, Đức Phật trình bày 37 phẩm trợ đạo chia ra làm 7 loại:

- 1- Tứ niệm xứ
- 2- Tứ chánh cần
- 3- Tứ Như Ý túc
- 4- Ngũ căn
- 5- Ngũ lực
- 6- Thất bồ đề phần
- 7- Bát chánh đạo phần

Trên đây là sơ lược ý chính của Tứ Diệu Đế. Nếu quý bạn nào muốn tìm hiểu rõ ràng hơn về Tứ Diệu Đế, xin tìm đọc quyển Phật Học Phổ Thông do cố Hoà Thượng Thích Thiện Hoa biên soạn có thể tìm thấy ở thư viện các chùa hay qua link dưới đây:

<http://thuongchieu.net/index.php/photphapcanban/3353-khaiquattude>

Ngày xưa, vườn Lộc Uyển là một thiền viện to lớn có thể chứa 1,500 tu sĩ đến tu tập hoặc nghe thuyết giảng, nhưng trải qua bao nhiêu thời đại nên đã bị tàn phá nhiều, nay chỉ còn lại những đổ nát, hoang tàn.

Ngày nay, vườn Lộc Uyển là một công viên lớn có bán vé vào cửa khoảng 100 rubi (khoảng hơn 2 đô la Mỹ). Bên trong là những bãi cỏ xanh tươi và bầu nai vàng dễ thương. Trong vườn này còn lại bảo tháp Dhamekh cao 33 m được xây dựng khoảng thế kỷ thứ 3 trước công nguyên vì sau này các nhà khảo cổ tìm ra được tại nơi đây một bảng đề “Dhamaka” (pháp luân), nên mới chắc rằng đó là nơi Phật giảng bài pháp đầu tiên.

Trong vườn Lộc Uyển, SL thấy một nền đá hình vuông, mỗi chiều khoảng 13 m, dày 2m, cao chưa đến 5m, ngày xưa là nơi trú xá của Đức Phật trong mùa mưa, nay là nơi nhiều khách hành hương ngồi thiền định.

Phía nam của nền tháp này là một nền đá hình tròn, đường kính tròn khoảng 14 m. Đây là dấu tích của tháp Dharmarajika, ngày xưa của vua A Dục xây để thờ xá lợi Phật. Tháp này bị phá huỷ để lấy gạch xây dựng các công trình khác vào thế kỷ thứ 8. Khi đào tháp lấy gạch, dân địa phương tìm thấy một hộp đá đựng xá lợi Phật và họ đã đem thả xuống sông Hằng theo truyền thống Ấn Độ.

Tại một ngôi chùa Tích Lan kế vườn Lộc Uyển có trình bày Kinh Chuyển Pháp Luân được viết với nhiều ngôn ngữ khác nhau: Anh ngữ, Hoa ngữ, Tạng ngữ và có cả bản Việt Ngữ nữa.

SL cũng được chiêm bái tượng Đức Phật ngồi thuyết giảng Tứ Diệu Đế cho 5 anh em Kiều Trần Như tại ngôi chùa này.

Lộc Uyển cũng chính là nơi thành lập tăng đoàn đầu tiên trong lịch sử Phật Giáo.

Kính mời quý bạn click vào link dưới đây để xem thêm một vài hình ảnh về vườn Lộc Uyển.

<https://picasaweb.google.com/112448069295471524939/FoldervuonLocUyen>

(Nguồn: trích bài viết Về Miền Đất Phật của Sương Lam)

Nhà Phật cũng thường nhắc nhở các Phật tử lúc nào cũng nên nhớ bốn giai đoạn trong kiếp sống con người: Sinh, Lão, Bệnh, Tử. Ở giai đoạn nào cũng có cái Khổ của giai đoạn đó nên Đức Phật đã bảo Đòi là bề Khổ và dạy con người phương cách diệt Khổ nhưng có mấy ai học và thực hành được bài học Tứ Diệu Đế nói trên.

Hình như những người già thường than khổ nhiều nhất. Smile!

Nhiều người đã tâm sự: “Nước Mỹ là thiên đàng của giới trẻ, còn đối với người già thì chỉ có sự cô lập và cô đơn. Căn bản nếp sống của người Việt dựa vào gia đình, thân nhân, bạn bè và cộng đồng. Khi ta mất những thứ đó ta đã mất đi một phần nào cái tôi và hạnh phúc trong đời.”

Đúng thật! Càng già càng cảm thấy cô đơn. Có những người già sống trong viện dưỡng lão, ngồi trên những xe lăn, ngóng trông con cháu hay người thân, ngày này qua ngày khác, nhưng chẳng thấy ai. Thật ra, con cháu ở nơi đây cũng có đời sống riêng của chúng. Những vị còn được sống chung với con cháu quây quần bên nhau hoặc được sống gần gũi với bạn bè cùng lứa tuổi, sở thích như mình là những người có phúc. Xin hãy hưởng hạnh phúc đang có trong tầm tay của mình, bạn nhé.

Ngày nay nhờ những tiến bộ khoa học kỹ thuật điện toán, chúng ta có thể đọc được nhiều tin tức hữu ích giúp cho tuổi già và giúp cho người già sống vui sống khỏe.

Người viết cũng nhận được nhiều điện thư (email) của bạn bè gửi đến những tài liệu rất vui và hữu ích để sống an vui, hạnh phúc trong tuổi già.

Người viết thấy tài liệu này vui vui, hay hay và hữu ích cho quý vị cao niên nên đem vào đây chia sẻ với quý vị. Bạn có đồng ý hay không là tùy bạn nhé!

10 “Điều Răn” cho người cao niên

1. Hãy vui với người khác, đừng tìm vui trong việc tích trữ của cải.
2. Lập chương trình tiêu xài hết tiền của mà bạn để dành. Bạn xứng đáng tiêu pha nó trong mấy năm còn lại của đời người. Nếu được, cứ đi du lịch. Để của lại cho con, chúng nó sẽ gấu ó nhau và nhiều chuyện rắc rối xảy ra sau khi bạn qua đời.

3. Hãy sống trong thực tại. Đừng sống cho quá khứ hay cho tương lai. Bạn nắm ngày hôm nay trong tay bạn, ngày hôm qua thì đã qua, ngày mai thì chưa đến hoặc không bao giờ đến.

4. Hãy vui với cháu nội ngoại của bạn (nếu bạn có), nhưng đừng làm kẻ giữ trẻ trọn thời gian. Trách nhiệm nuôi dạy trẻ là của cha mẹ nó. Sau khi bạn đã nuôi con nên người rồi, bạn không còn trách nhiệm gì với cháu của bạn. Đừng thấy áy náy khi từ chối giữ trẻ nếu bạn không thấy thích thú chăm sóc.

5. Chấp nhận sự già yếu, đau nhức của tuổi già. Hãy vui với những gì mình còn làm được.

6. Vui với những gì bạn có. Đừng lao nhọc tìm những gì bạn không có. Đã trễ rồi.

7. Hãy vui cuộc đời với người phối ngẫu, con

cháu, bạn bè. Người khác yêu bạn, phải yêu chính bạn chứ không phải những gì bạn có. Ai yêu những gì bạn có chỉ gây khổ cho bạn mà thôi.

8. Tha thứ cho mình và cho người. Chấp nhận sự tha thứ. Vui hưởng sự bình an trong tâm hồn.

9. Làm quen với sự chết. Nó sẽ xảy ra. Đừng sợ hãi. Nó là một phần của cuộc đời. Chết là bắt đầu một cuộc đời mới hơn, tốt đẹp hơn. Chuẩn bị một cuộc sống mới với Đấng Tạo Hóa.

10. Hãy thuận hòa với Thượng Đế vì bạn sẽ gặp, sẽ có sau khi bạn rời trần gian này.

Bạn sẽ thích phong thái an nhiên tự tại trong tuổi già của Tràm Cà Mau, một người bạn văn nghệ của người viết qua bài viết “Phiên phiên tuổi già” của ông mà tôi rất thích vì lối trình bày của tác giả rất tếu, rất vui, rất dí dỏm, rất dễ thương.

Hãy xem Tràm Cà Mau nhận ra tuổi già bằng cách nào nhé:

“Ông Hai nói, có một lúc nào đó, con người trở nên già. Này nhé, mỗi khi đi ra đường, nếu chỉ thấy các bà già nhìn mình, mà các cô gái trẻ không dòm mình nữa, thì phải hiểu là mình đã già rồi. Lại nữa, mỗi sáng đứng trước gương, thấy trán mình cao hơn, tóc rụng nhiều, đừng tưởng mình trở nên thông thái, mà phải biết đó là dấu hiệu già. Nếu mình thấy mọi người dường như trẻ lại, thì chính mình già đã đi, vì mình so sánh thiên hạ với cái bóng của mình trong gương soi mỗi ngày.”

Người viết thích thái độ tinh táo, an nhiên, không thích tranh luận của ông qua đoạn văn dưới đây:

“Trong tình vợ chồng cũng vậy, nhiều ông nhiều bà tranh hơn thua từng ly, từng tí, cãi vả nhau tung bưng về những điều không ích lợi chi cho ai cả. Rồi giận nhau, nói nặng nhau, làm nhau đau đớn vì lời nói thiếu tử tế, thiếu lịch sự. Có ích lợi gì đâu. Tranh nhau thắng thua, làm sút mẻ hạnh phúc gia đình, làm mất đi thì giờ quý báu bên nhau, làm không khí gia đình nặng nề. Đừng bao giờ nói là phải làm cho ra lẽ, không thì hoá "lùng". Hãy cứ để cho chồng mình, vợ mình "lùng" đi, cho họ sướng. Tại sao đi ra ngoài, không dám "lùng" với thiên hạ, mà về nhà lại "lùng" nhau làm chi cho mất vui. Ông thường nói, cứ chịu thua đi là khoẻ nhất. Ông đã thua, thì không việc chi mà ai đó gây hấn thêm. Đúng hay sai, ông tự biết. Không cần tranh luận nhiều. Có tranh luận, thì cũng chưa chắc đã thuyết phục được đối phương mà không gây mất mát. Mỗi lần phải tranh luận với ai, thì ông nhớ lại chuyện ông Pol Pot. Ông này đã giết chết hơn hai triệu dân vô tội, tức khoảng một phần ba dân số Kampuchia của ông thời đó. Thế mà cuối đời, khi sắp chết, ông Pol Pot nói với một phóng viên Tây phương rằng, những điều ông đã làm, là lợi ích cho dân tộc của ông. Nhớ chuyện đó, làm ông đỡ ngứa miệng xen vào những cuộc tranh luận.”

Đọc xong những truyện ngắn và chuyện phiếm trong các tác phẩm Triết Lý Củ Khoai, Rong Chơi Ngày Tháng, Hương Tóc Cổ Nhân của Tràm Cà Mau, người viết thấy bớt đi một chút phiền muộn, thấy cuộc sống vẫn còn vui đẹp và những người chung quanh ta vẫn còn dễ thương. Xin cảm ơn tác giả Tràm Cà Mau đã giúp cho tôi yêu đời yêu người hơn.

Mời quý anh chị cùng đi với người viết trên những con đường tuyệt đẹp, trong đó có con đường có thể giúp ta thoát Khổ qua youtube dưới đây:

Youtube Có Những Con Đường

<https://youtu.be/U-USRK0AecU>

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 334-ORTB 742-81016)

CẦN SỨC MẠNH QUẦN CHÚNG

CON ĐI LAO NÔ

Chôn hải hồ lòng canh cánh lo
Nơi quê nghèo Mẹ đói hay no?
Ai che nhà những khi mưa gió,
Giữa đảng đông, vòng vo lăm trờ?
Ý Nga*8.8.2016

LẠI PHÂN LỰC RỒI!

Bà bôi tro bạn bè,
Ông trát trấu bao che
Ai là người vui vẻ?
Còn ai cùng một phe?
Ý Nga*8.8.2016

KHOE MÀU

Hài hòa với ánh sáng
Ánh mắt trẻ ngây thơ
Dưới ban mai rục rờ
Khoe trắng áo, vàng cờ!
Ý Nga*8.8.2016

ĐI THEO CHÍNH NGHĨA

Dám làm điều đúng chôn kia
Mực đen dám vạch phân chia chính, tà
Màu cờ dám chọn Quốc Gia
Những ai thiên Cộng: tránh xa ra nào!
Ý Nga*8.8.2016

Rong Rêu

Rêu phong mờ phủ dấu chân ai
Thêm vắng vườn hoang, giắc mộng dài
Lạnh lẽo thình không, lòng cô quạnh
Gác vắng lâu xưa, nhớ gót hài
Sen trắng thoảng hương, hồn tê tái
Tìm đâu dáng ngọc, nét trang đài
Cỏ dại phát phơ chiều gió cuốn
Lòng buồn ngơ ngẩn, nắng vàng phai...
Phạm Thị Minh-Hung

EM VẪN THƯƠNG!

Nâng niu, trân trọng thấy thương
Anh đem quý mến ngọt đường bày ra
Luôn luôn đôn hậu hiền hòa
Chữ tình đậm nét khó nhòa trong tim./.
Á Nghi**070816

BẢN ĐỒ MỚI GIỮ TÊN

(Đọc “ĐẢNG, CÁC ÔNG MỞ CỬA HẬU CHO TRUNG QUỐC”
Canhco’s Blog (30.7.2016))

*

Phi trường bị tê liệt
“Hacker” đã công khai
Thì an ninh lãnh thổ
Cũng trở thành khôi hài!

Từ Cam Ranh, Đà Nẵng,
Tân Sơn Nhất, Nội Bài,
Cần Thơ và đầu nũa
Đã bị giặc “tát tai”?

Toàn phi trường quốc tế
Cú nẩy lửa kinh chưa?
Hệ hàng không dân dụng
Hỏi xem giặc có chừa?

Quá thô thiển, lạc hậu
Các cơ quan truyền thông
“Internet” sụp đổ
Hàng loạt bị tấn công.

Giặc ăn cắp dữ liệu
Toàn thế giới: gây thù
Sá gì bọn Cóc, Nhái
Việt Gian Đỏ: toàn ngu.

Dân sự và quân sự
Há giặc ác làm ngo?
Đầy gián điệp thâm nhập
Đảng biết, nhưng vẫn lơ!

Sách lược nào đối phó?
Có bám sát tình hình?
Các cơ quan tình báo
Ứng phó gì an ninh?

“Nhà Nước” chỉ “tuyên bố”
Chẳng bao giờ thấy làm
Đúng biệt danh “Cán Ngổ”:
Toàn bóc lột, tham lam.

Rủ nhau bán nước mà!
Đảng bắt đầu trở mặt
Dân chờ chờ mất nước
Mới đổ lệ đầm đìa!

*

“Chiến sĩ” gần... liệt sĩ”
Thì dân phải vùng lên!

THEO EM MỖI NGÀY

*Mang guốc vàng xinh, tóe nước, đùa
Thân hình bé bỏng, gót chân mưa,
Áo dài tà mỏng bay trong gió
Anh lướt theo nắng, lướt áo trưa.
Á Nghi*070816*

BỮA CƠM BÊN ĐỤN RƠM

*-Bướm vàng ve vãn đụn rơm
Đố anh bướm gửi rơm thơm hương gì?*

*-Thơm hương đồng nội xuân thì
Của cô thôn nữ đã ghì tay anh.
Á Nghi**070816*

CÒN AI CHÍNH TRỰC?

*Hành vi lấp lửng đôi đường
Khi tân, lúc cựu, rõ phường hàng hai
Cứ đòi cho được cân đai,
Ngựa, xe, võng, lọng công khai mới ngồi
Hộp hành phải rượu, thịt, xôi
Trần lan “chính” khách, hiêm hoi hiên tài.
**

*Thơ tôi tự hỏi bi ai:
Ai thương dân tộc, công khai kết đoàn?
Ý Nga*060816*

CHẲNG CÒN CÁI NGHI

*Nghi ngờ? Một chút vòng vo?
Cái tâm thẳng thắn khó co cho tròn!
Chẳng thà cứng, gãy vì đòn
Còn hơn mềm yếu: Nước Non quên dân.
Ý Nga*060816*

TÌM HOÀI BỆNH VẤN TRẦM KHA!

*Âm u buổi sáng thật buồn
Ai ngờ tháng sáu gió luân lạnh tim
Đưa tay, họ lấy máu, tìm:
Xem em còn nhớ khúc phim Mất Nhà?
Bảy Lăm-Mười Sáu* rất xa
Tâm lòng tưởng niệm ngẫm ra vẫn gần
Ý Nga, 060816
1975-2016

*Cần sức mạnh quần chúng
Bản đồ mới giữ tên!*

*Phản kháng và thức tỉnh
Hèn nhát mới tiêu tan!
Bọn độc tài toàn trị
Đã đến ngày phải tàn!*

*Đảng ngu, dân phải dạy:
“Cách mạng” nghĩa là gì?
Giặc đỡ trò xâm lược
Dân trời dậy mà đi!
Ý Nga*8.8.2016
Canhco

NGƯỜI TƯƠI, HOA CƯỜI

*Chiều ra, nắng lớt vàng đường
Theo anh, chân bước, phố phường vui ơi!
Chợ hoa thăm đượm sắc tươi
Nhìn mình hạnh phúc hoa cười khoe yêu.*

*Thông xanh khoe lá yêu kiều
Trời xanh, mây nhẹ như điều, bay bay
Say gì ngây ngất, ngất ngây
Khi anh đùa nắng, đan tay thật tình?
Á Nghi**070816*

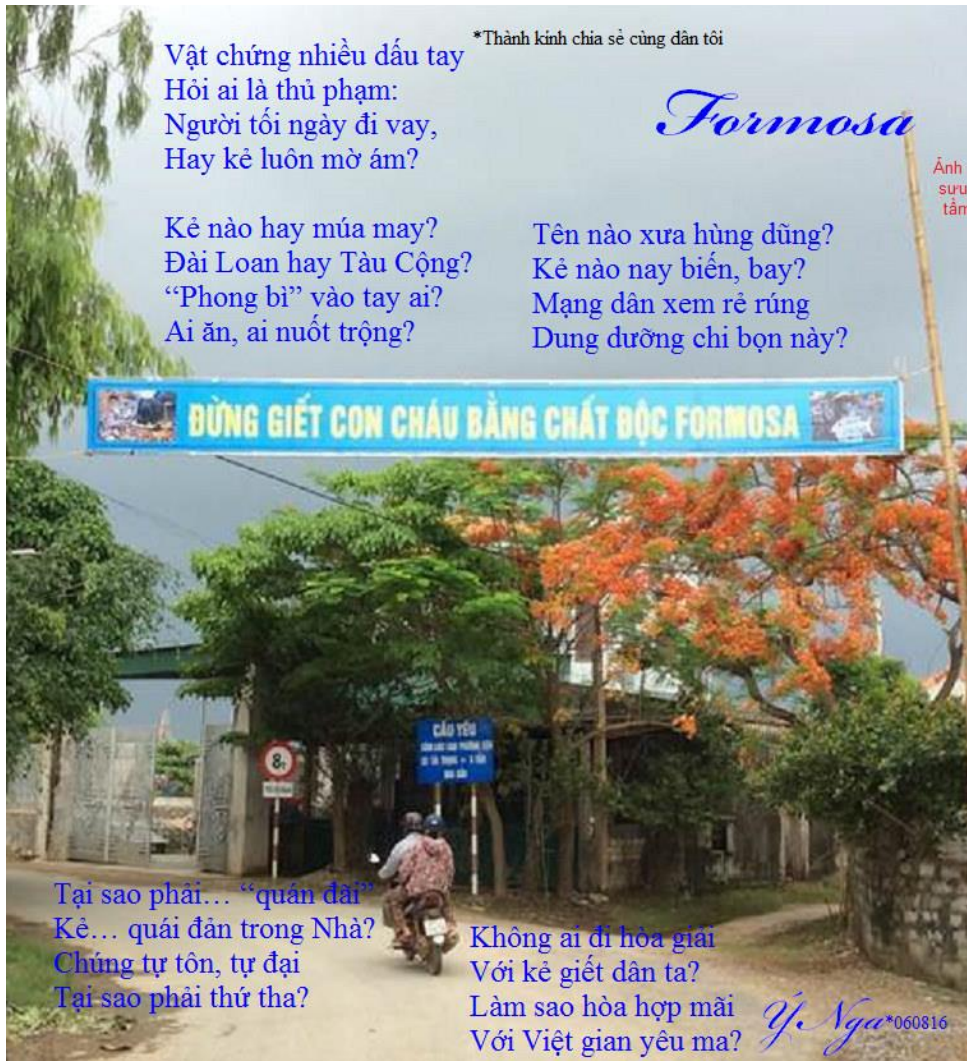
ANH NHỚ EM LẮM!

*Vai chạm vai thành một, đầu hai
Mắt nhìn mắt lại thấy thiên thai
Thông minh biết mấy, sao khờ dại?
Da chạm da, mềm mại nhớ hoài!
Á Nghi**070816*

PHẢI BẢO BỘC NHAU

(Kính tặng những người lính VNCH)

*Thương yêu chiến hữu dưới quyền
Nhức tim thời khắc bụng biên hằng say
Ngày xưa bạn đó, ta đây
Ngày nay bảo bọc, vạ lây chẳng màng
Không tiền sao giúp dễ dàng?
Bao nhiêu túi rỗng đầu hàng cái tâm!
Ý Nga*060816*

*Thành kính chia sẻ cùng dân tôi

Vật chứng nhiều dấu tay
Hỏi ai là thủ phạm:
Người tối ngày đi vay,
Hay kẻ luôn mờ ám?

Formosa

Ảnh
sưu
tầm

Kẻ nào hay múa may?
Đài Loan hay Tàu Cộng?
“Phong bì” vào tay ai?
Ai ăn, ai nuốt trọng?

Tên nào xưa hùng dũng?
Kẻ nào nay biến, bay?
Mạng dân xem rê rúng
Dung dưỡng chi bọn này?

ĐỪNG GIẾT CON CHÁU BẰNG CHẤT ĐỘC FORMOSA

Tại sao phải... “quán đái”
Kẻ... quái đản trong Nhà?
Chúng tự tôn, tự đại
Tại sao phải thứ tha?

Không ai đi hòa giải
Vớí kẻ giết dân ta?
Làm sao hòa hợp mãi
Vớí Việt gian yêu ma?

*Y. Nga**060816

VU LAN CHÚC THỌ

Vu Lan Chúc Thọ

Sương Lam

Ngày xưa còn bé, người viết thường cùng mẹ lên chùa lễ Phật trong mùa Vu Lan với gia đình. Người viết cũng là đoàn sinh trong Gia Đình Phật Tử Chánh Minh ở chùa Giác Tâm gần ngã tư Phú Nhuận cho đến khi người viết theo “những cô áo đỏ sang nhà khác”. Ba mẹ của người viết tuy không học rộng tài cao nhưng sống một cuộc đời đạo đức, luôn luôn dạy bảo con cái sống như thế nào cho “trên thuận với thiên lý, dưới hòa với nhân đạo”. Có thể nhờ sự giáo dục quý báu này mà bốn người con của ba mẹ tôi đã nhận được nhiều hồng phúc tốt đẹp như ngày

nay. Xin cảm tạ ân đức của Cha Mẹ.

Chúng tôi tuy không giàu có hơn ai nhưng sống một cuộc đời khá tốt đẹp về phương diện vật chất lẫn tinh thần, biết làm việc lành, tránh việc ác. Ba của người viết ăn chay trường gần 40 năm, tinh thần rất minh mẫn và sống thọ đến 99 tuổi mới thất lộc. Mẹ của người viết vì đau bệnh tim nên đã qua đời ở tuổi gần tám mươi. Như vậy Ba Mẹ chúng tôi cũng có thể được xem là sống thọ rồi, bạn nhi? Smile!

Bây giờ là mùa Vu Lan, nhiều chùa bắt đầu tổ chức Lễ Vu Lan để tưởng nhớ công ơn của cha mẹ đã qua đời hay còn tại thế. Nhiều chùa như tu viện Bửu Hưng ở Vancouver, WA cũng làm lễ chúc thọ cho quý Phật tử niên kỷ từ 70 tuổi trở lên rất trang trọng. Đây là một lễ nghi tốt đẹp và thiết thực nhất vì là một dịp để cho quý vị cao niên có một ngày vui đạo hạnh với con cháu và các đạo hữu. Một món quà nho nhỏ do chùa gửi tặng nhưng lại có ý nghĩa chúc phúc lành tuổi thọ đến cho quý vị cao niên này, đồng thời nhắc nhở con cháu của họ rằng: họ còn có phúc vì cha mẹ họ còn sống hiện tại.

Năm nay, Tu Viện Bửu Hưng ở Vancouver đã tổ chức Đại Lễ Vu Lan vào lúc 10:00 giờ sáng chủ nhật, ngày 31 tháng 7, 2016 nhằm ngày 28 tháng 6 âm lịch, Bính Thân. Thượng Tọa Thích Tâm Hoàn, trụ trì chùa Giác Hoa, Virginia, kiêm cố vấn Bửu Hưng Tu Viện, chứng minh và thuyết giảng “Con Hiếu Thảo của Mẹ”. Sau phần tụng kinh theo nghi thức đại lễ Vu Lan còn có thêm chương trình chúc thọ và văn nghệ Lễ Hoa Hồng rất là trang trọng nhưng đầy tình cảm thân ái, yêu thương dành cho các Phật tử cao niên từ 70 tuổi trở lên.

Mở đầu là sư Đàm Khánh ban vài lời chúc mừng khánh tuế đến quý vị trưởng thượng này. Tiếng hát hiền hòa chân thành của MC Trúc Vy qua nhạc phẩm Nhật Ký Cho Mẹ, lời tâm tình dễ thương về cha mẹ qua bài thơ tiếng hát của Hạnh Thảo, tiếng hát hồn nhiên, ngây thơ của hai em bé Chánh Tâm, Hạnh Đức qua bài hát Bài Ca Dân Ngoại hòa trong tiếng đàn guitar tuyệt vời của Anh Tú đã nói lên lòng thương yêu của con cháu gửi đến ông bà, cha mẹ trong ngày hiếu hạnh này. Mỗi vị Phật tử cao niên tuổi đời “thất thập cổ lai hy”, trong đó có vợ chồng người viết, hân hoan đón nhận một hoa hồng biểu tượng lòng thương yêu kính mến cài trên ve áo và một món quà rất hợp với tuổi già từ ban tổ chức. Các Phật tử khác nghiêm trang thưởng thức chương trình Lễ Chúc Thọ này và mong ước trong một dịp Lễ Vu Lan nào đó cũng sẽ được vinh hạnh ngồi vào hàng ghế danh dự này như 30 vị trưởng thượng hôm nay. Smile!

Người viết đại diện cho những vị cao niên được chúc thọ hôm nay đã đọc lời cảm tạ đến ban tổ chức nhắc nhở đến tầm quan trọng của lễ chúc thọ qua các tài liệu sưu tầm được như sau:

“Trong tâm thức của người Việt, ai cũng đều mong muốn đạt được ngũ phúc: khang - ninh - phúc - lộc - thọ và điều mong muốn hơn cả là Thọ, bởi con người ta luôn coi sức khỏe là điều quý giá nhất của đời người mà không phú quý nào sánh bằng.”

Mừng thọ là một nét đẹp văn hóa vốn có từ lâu đời của người Việt Nam. Qua lễ mừng thọ, con cháu có dịp thể hiện lòng hiếu thảo của mình đối với ông bà cha mẹ; xã hội cũng thể hiện được sự trọng vọng tôn kính đối với những người cao tuổi; bản thân người cao tuổi cũng cảm thấy được tôn vinh, sẽ sống vui, sống khỏe hơn.

Trân trọng người cao tuổi còn là trân trọng kho kinh nghiệm sống được tích lũy qua bao năm tháng. Người được mừng thọ không phải là người có chức tước, quyền lợi gì mà chỉ là người được hưởng tuổi "Trời cho," được cái đặc ân mà người xưa thường gọi là “Thiên tước.”

Gia đình có người cao tuổi được coi là đại hồng phúc. Con cháu được mừng thọ ông bà, cha mẹ là được thêm niềm vui, niềm tự hào. Chính vì vậy, việc tổ chức mừng thọ là một nét đẹp văn hóa đáng trân trọng. Các cụ được quan tâm sẽ phấn khởi vì thấy rằng đã cổ lai hy vẫn không bị đối xử lạnh nhạt, bỏ bê.

Mừng thọ cũng là cách giáo dục, răn dạy con cháu bốn phần ăn ở có trước có sau với người đời, với xã hội. Phật Giáo cũng luôn đề cao lòng hiếu kính đối với cha mẹ qua sự tích Mục Liên Thanh Đề Chư tôn đức tăng ni Tu Viện Bửu Hưng đã thông tình đạt lý ý nghĩa quan trọng của Lễ Chúc Thọ trong văn hoá Việt Nam và tinh thần hiếu kính cha mẹ của Phật Giáo nên đã đứng ra tổ chức buổi Lễ Chúc Thọ hôm nay.

Chúng con, những người được vinh hạnh nhận lời chúc thọ hôm nay, thành kính tri ân ý tình tốt đẹp của Thượng Toạ Thích Tâm Hoàn, chư ni Tu Viện Bửu Hưng và Ban Tổ chức Lễ Chúc Thọ này, đặc biệt là sư cô Huệ Hương, trưởng ban tổ chức.

Xin mượn lời thơ dưới đây để chúc mừng quý vị cha mẹ được chúc lành hôm nay và mừng quý vị con cái có cha mẹ còn sống hiện tiền và cũng xin được chia buồn với những người con có cha mẹ đã khuất bóng.

“Rằm Tháng Bảy, mùa Vu Lan đã tới
Chúc mẹ già vẫn nở nụ cười tươi
Chúc người con, lòng sung sướng vui cười
Cài ve áo, chiếc hoa hồng màu đỏ
Ôi! Buồn lắm! Hoa hồng màu trắng đó!
Trên áo tôi! Tôi mất Mẹ lẫn Cha
Mùa Vu Lan khi nghe đến lời ca
Bông hồng cài áo! Lệ nhòa đôi mắt!”

Thơ Sương Lam

Chúng con thành tâm kính chúc chư tôn đức tăng ni hiện tại, pháp thể khinh an, tuệ đăng thường chiếu, bồ đề tâm viên mãn, sở nguyện viên thành và toàn thể quý Phật tử được thân an trí lạc.

Nam Mô A Di Đà Phật

Sương Lam

Tiếp theo chương trình là Lễ Cài Hoa Hồng, hoa hồng màu đỏ cho những ai còn Mẹ và hoa hồng trắng cho những ai mất Mẹ. Sư cô Huệ hương có vài lời kết thúc phần Lễ Chúc Thọ trước khi Thượng Toạ Thích Tâm Hoàn thuyết giảng đề tài Con Hiếu Thảo Của Mẹ rất cảm động.

Buổi Lễ Vu Lan năm nay được chấm dứt với màn thọ trai với thực đơn Mì Quảng Chay ngon lành do ban trai soạn khoản đãi. Xin cảm ơn ban trai soạn Tu Viện Bửu Hưng. Smile!

Mỗi lần về chùa lễ Phật, đặc biệt là trong ngày lễ Vu Lan, ngày tỏ lòng thành kính nhớ ơn công sinh thành dưỡng dục của cha mẹ, người viết lại càng nhớ đến Mẹ và những kỷ niệm thời thơ ấu nhiều hơn nữa. Xin được chia sẻ tâm tình của người viết qua bài thơ dưới đây và hy vọng đây cũng là tâm tình của những người con mất Mẹ như tôi.

Mời xem Ảnh thơ có nhạc bài thơ Lên Chùa Nhớ Mẹ của người viết

<https://youtu.be/SRKD-8SKcBY>

Lên Chùa Nhớ Mẹ

Kính tặng hương hồn Mẹ tôi.

Kính tặng những ai đã mất mẹ để cùng cảm thông.

Đường dẫn đến chùa xa thật xa
Quanh co muôn nẻo cõi Ta Bà
Chiều nay gió nhẹ, mây lơ lửng
Nhẹ bước tìm về dấu vết xa

Nhớ thuở Mẹ còn, mẹ dắt con
Ngày Rằm Tháng Bảy lúc trăng tròn

Đền chùa lạy Phật, Vu Lan lễ
Cúng lễ cầu siêu, đạo hiếu tròn

Thuở ấy con thơ chẳng biết gì
Lên chùa vui lắm! Cứ theo đi
Mẹ cha quý lạy, con quý lạy
Mà thật trong lòng chẳng biết chi

Phật Tổ Trên cao ngó xuống cười
Nhìn con bé bỏng tuổi xuân tươi
Cũng ngòì kính cần hai tay chắp
Cũng niệm Nam Mô! Phật mỉm cười

Mẹ bảo: "Hôm nay có cúng chay
Thức ăn thức uống Lễ Rằm này
Tương rau mọi thứ đều thanh đạm
Con được ăn chay! Phước lắm thay!"

Đậu hủ canh chua, chùa nấu ngon
Món kho, bì cuốn, chả giò giòn
Thức ăn hương vị! Ôi! Ngon lạ!
Thuở bé ăn chay! Con thấy ngon

Bây giờ Mẹ đã khuất ngàn xa
An nghỉ rời xa cõi Ta Ba
Con đã lớn khôn, đầu đã bạc
Mẹ còn đâu nữa! Ôi! Xót xa!

Lên chùa con nhớ chuyện ngày qua
Dáng Mẹ thân yêu nét dịu hòa
Nhắc nhở đàn con Rằm Tháng Bảy:
"Đi chùa lễ Phật gia đình ta!"

Bông hồng cài áo! Hoa màu trắng
Nhắc nhở con đây mắt Mẹ rời
Lại đến Vu Lan, Mùa Đại Lễ
Lên chùa nhớ Mẹ thuở xa xôi!
Sương Lam

Kính mời quý thân hữu thưởng thức Youtube Vu Lan Chúc Thọ do người viết vừa mới thực hiện xong qua link dưới đây

Youtube Vu Lan Chúc Thọ

<https://youtu.be/jq7c61jhWxs>

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi- MCTN 333-ORTB 741-8316)

Tàn Tro

*Vẫn những con đường xanh màu ước vọng
Lối nhỏ buồn tênh lông lộng hoa lay*

THƯƠNG ƠI TUỔI GIÀ!

*Người buồn nôn, chóng mặt
Kẻ khó thở, nhức đầu,*

*Gió khẽ đong đưa rung làn sương sớm
Nắng ngủ còn quên tỉnh giấc đầu ngày.*

*Vẫn những con đường năm xưa mơ mộng
Hẹn hò trong tay ấm áp tình hồng
Đếm cánh la non hẹn mùa thu tới
Mãi còn trong nhau, ước cuộc đời vui*

*Rời tình tàn bên góc đời quạnh quẽ
Có ai còn nuôi tiếc chuyện ngày qua
Những mảnh vỡ ân tình sao chấp vá
Hàn gắn một đời tình vẫn nhạt nhoà.*

*Và giọt đắng vào tim nghe buốt giá
Vàng phai lá úa nhạt khúc tình thơ
Chưa rụng rơi chưa tàn cơn mộng mị
Trói đời nhau hằn năm tháng đợi chờ.*

*Em muốn quên, sẽ quên rồi ngày đó
Chuyện chúng mình như cơn gió mùa đông
Thoáng qua rồi miền ân ái mẫn nồng
Vào hoang phế giữa tro tàn cát bụi.
Ngọc Quyên*

BẮT CHẶT TAY TRÁI

Mặt mừng vồn vã hỏi thăm
Đưa tay trái bắt, thăm đảm đệ huynh
Thật lòng, hễ hã, chân tình
Tình thân Hường Đạo chúng mình khó quên
Ý Nga*040816

PHẢI ĐẸP SẠCH CỘNG SẢN

“Chiến tranh là phải đánh
Để hạ gục đối phương!”*
Tình hình nóng hay lạnh
Cũng không thể xem thường!

Đứng trước giặc lém lỉnh
Ta không thể khù khờ
Chúng tham tàn, bướng bỉnh
Sao ta lại ngây thơ?

Dân đi theo chân chính
Ai tin bọn nguy tà?
Khi dân mình bừng tỉnh
Sá gì bọn “say” kia!

Ông Cha ta lập quốc

Nói năng không mạch lạc
Trí nhớ dạo nơi nào?

Ngày rồi loạn tiêu hóa,
Đêm ồn ã* nhịp tim,
Hôm thịt da ngứa ngáy,
Bữa mắt kính đi tìm.

Bác đau nhức bắp thịt,
Thím tê tê chân tay,
Chú than phiền mệt mỏi,
Cô lú lẫn suốt ngày.

*

Cho dù là Cõi Tạm
Cũng cứ ước trăm năm
Mê Lộ đầy bụi bặm
Đi hết vũng mới nằm!

Mai xa lia tham chấp
Ai tâm tử tái sinh?
Ai tu hành chứng đắc,
Gạn lọc sạch vô minh?

Ai giúp được bá tính
Đem phước thiện gieo mầm?
Ai sống không phiền não
Thoát tham đắm mê làm?
Ý Nga*040816

ĂN NHU' MỌI RỢ!

Trước khi bị cưỡng chiếm
Miền Nam sống hiền hòa
Chúng tôi có vừa lúa
Đủ ăn cóc, thịt thà.

Mang theo lòng thù hận,
Cộng miền Bắc vào Nam
Cùng tội ác tưởng tượng
Ăn chơi chẳng chịu làm

Bao thực phẩm béo bổ
Sao họ ăn thai nhi?
Tìm thống khoái bệnh hoạn
Sống lâu! Để làm gì?
Ý Nga, 030816

Cháu con phải giữ Nhà
Tri ân người đã khuất
Kẻ còn phải xông pha!

Đứng trước giặc lấu cá
Đại khờ cũng hiểu ra.
Đảng chơi bởi phá của
Dân khôn, sao ôn hòa?

Dù đoản đao, trường kiếm
Cũng phải đánh công khai
Ngắm ngằm chờ nguy hiểm
An toàn được mấy ai?

Muốn có được nhân bản
Phải dẹp sạch vô nhân
Những “quái thú” cộng sản
Biết gì lòng tri ân?

Ý Nga, 030816

*Thi hóa một ý kiến đã đọc, không nhớ tác giả

MÁY PHE CỦA ĐẢNG

Phe 1

Những tên Trần Ích Tắc
Đổi dạ, quay mòng mòng,
Theo giặc Hán, thay lòng,
Xúm khen Lê Chiêu Thống.

Phe 2

Đi với Tàu: mất nước
Chẳng lợi mật, nhuận gan!

Phe 3

Đi với Mỹ: mất đảng,
Nhưng không đi với dân?

Phe 4

Nanh vuốt hãy còn non,
Lông cánh còn chưa đủ,
Nước mất, đảng có còn?
Tại sao hèn như thế?

Phe Đàn Áp

Thằng côn đồ mặc quân phục công an,
Đứa đểu cáng, ngáng chân theo thỏa thuận.
Đảng vô nhân sai “mục hạ” tràn lan
Dùng thủ đoạn, giết dân lành trong trắng.

Ý Nga, 030816

CÔNG GÌ VIỆT CỘNG?

Đông dài lý luận ba xu
Ngây ngô biện bạch rước thù vào trong
Tổ tiên báng bỏ đại đồng
Tôn vinh giặc Hán, kẻ công dài dòng.
Ý Nga, 030816

TA VẪN THẾ

“Bạn” xưa, nay “đồ tân thời”
Ta nay vẫn nhớ phận đời lưu vong
Bọt bèo trôi nổi long đong
Thương Quê, cháy bỏng trong lòng nổi lo.
Ôm lòng hận, giữ chí to,
Góp công nhỏ, mở tự do cho Nhà.

Bạn theo dạng nợ, đảng kia
Ta, yêu một kiểu: nguy, tà chẳng dung!
Ý Nga*030816

NGỰA PHI

NHANH HƠN TINH

Anh khen: - *Em dễ thương nhất!*

Còn anh? - *Theo sau đứng nhì*

Chúng ta cùng số La Mã

Không ai có thể sánh bì!

*Làm sao mà anh bay bướm
Khi chẳng mọc đôi cánh xinh?
Các cô ai mà thêm lượm?
Họ toàn là số... La Tinh.*

*Ai đại phi theo yêu quái?
Muốn bị hóp hỏn dài dài?
Tinh ma ai không sợ hãi?
Theo họ làm sao học bài?*

Á Nghi, 010816

*TINH: loài yêu quái

*Nghịch chữ: số La Mã và số La tinh (Latin)

HÁI SAO

Một Lần Là Trăm Năm

Người về người có nhớ ta?
Mờ sương lấp lánh trăng tà mênh mang
Gió đùa nổi nhớ lang thang
Làm rơi rụng chiếc lá vàng tương tư.

Bóng người nơi phía xa mù
Hay chẳng đàn lỗ thâm u vọng về
Tàn chưa ngày tháng đăm mê
Hay niềm mong nhớ tái tê đỉnh sầu.

Vòng tay anh khép niềm đau
Yêu thương như lá sầu đầu bốn mùa
Mong chờ soạn tím duyên đưa
Dù hồn hoang mộng nắng mưa cuộc đời.

Vì rằng mệnh số nổi trôi
Thuyền tình về bến cuối trời nhớ mong
Xin người giây phút chạnh lòng
Một lần tình đã trăm năm ước nguyện.
Ngọc Quyên

AI CỨ ĐI

*

Thương tặng những thôn nữ VN
có người yêu phải đi làm lao nô xứ người

*

Hái hoa, anh tặng mấy chùm
Lời yêu một tiếng ngỏ giùm cũng không
Đường xa muốn dặm vơi trông
Sắt son một tiết, hương đồng dân phai
Thôn làng cỏ nội xanh hoài
Người đi biển biệt nước ngoài tìm chi?
Á Nghi, 010816

NGƯỜI ĐÃ QUEN!

Chọn một đoạn rừng xa
Để lặn lội, bôn ba
Ai lại chọn Giày Lạ
Cho rướm máu thịt da?

Giày ai người nấy mang
Vừa vặn dọc lẫn ngang
(Dép, mới có lối thoát
Hở ngón, gót dễ dàng)

Giày của ai, ai cần

Hai bàn tay nhỏ xíu
Ôm gọn nhiều vì sao
Ánh sáng vừa đủ níu
Cho đêm thêm ngọt ngào

Niềm vui làm sao thiếu
Bên nương, ruộng, bờ ao
Khi đom đóm bận bịu
Giăng tỏa ánh mời chào?

Và làm sao không chịu
Lời cầu hôn anh trao
Trong âm thanh tuyệt diệu
Của đế mèn hát khao?

Hoa thơm lừng ám hiệu
Mình đôi lứa ước giao
Gió hân hoan giới thiệu
Tấu khúc tre góp vào.

Sao trên kia hàng triệu
Mình dưới này có bao,
Chỉ... một đôi ngọn nghêu,
Ngượng ngùng lời thì thảo!

Tim cùng phi nước kiệu
Ôi nhịp tim xôn xao!
Bốn bàn tay đan dẫu
Niềm hạnh phúc dâng cao!
Á Nghi* 010816

ÁO CƯỚI SAO BẰNG

ÁO HIẾU

Lời tỏ tình vừa nhắc
Em run rẩy đôi tay
Anh nhường hàng chân mày
Nhìn, bằng bao thắc mắc.

Một người bao bắt trắc,
Một người tình đem bày
Mẹ Cha già ai hay
“Áo Hiếu” em còn mặc.

Thôi về đi! Về đi!
Á Nghi, 010816

*Không hề thấy đau chân.
Chân tôi dù cùng số
Đi vào chưa hẳn cân.*

*

*Rừng xa mang Giày Mới
Là chọn điều bất lợi
Sỏi đá khắp đường đời
Chân trần ai nở cười?*

*

*Người đã quen... quen... quen
Mặc thiên hạ chê khen
Tình cũng y như thế
Duyên không thể ép chèn!
Á Nghi, 010816*

Thiếu...

Hạ còn quay quắt chưa đi,
Nóng như lửa đốt, ôm ghì bóng em
Tóc mây vương víu môi mềm
Tay cầm quạt nhẹ dịu hiền heo may
Miên man ôm mỗi tình say
Em ngây ngất đợi thu bay đến gần
Thiếu anh mắt mãi tần ngần
Hạ còn nên thiếu mưa ngàn đi qua
Em còn ôm mộng xót xa
Tiếng ve sầu rụng bên tà áo xưa...

Linh Đắc

Hè 2016